

Octavarium in festo S. Theresiae

Florentia 1721

4 Liturg. 464

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10524797-9

40
Library 404

ANNUAL REPORT

OF THE

UNITED STATES

DEPARTMENT OF THE INTERIOR

WASHINGTON, D.C.

1900

OCTAVARIUM

IN FESTO

SANCTÆ

TERESIÆ

VIRGINIS.

ET MATRIS NOSTRÆ.

FLORENTIÆ M.D.CCXXI.

Typis Reg. Celsic. Apud Tartinium, & Franchium,
Superiorum permisso.

OCCAVARIUM

IN FESTO

SANCTE

TERRE

VIRGINIS.

ET MATRIS NOSTRÆ.

Bayrische
Staatsbibliothek
München

FLORENTIÆ M.D.CXXI.

Typis Reg. Cellæ Abbat Tarnovici, & Franchini.
Superiorum permissu.

3

OCTAVARIUM

SANCTÆ TERESIÆ

VIRGINIS, ET MATRIS NOSTRÆ.

DIE XV. OCTOBRIS.

In Festo S. Teresiæ Virg.

Duplex primæ classis.

AD VESPERAS.

Antiph. Zelo zelata sum pro honore Sponsi mei Jesu Christi, qui dixit mihi: Ut vera sponsa meum zelabis honorem.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emitte Domine ex Sion. * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech

Dominus a dextris tuis: *

confregit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Gloria Patri, & Filio, * & Spiritus Sancto:

Sicut erat in principio & nunc, & semper, * & in sæcula sæculorum. Amen.

Antiph. Zelo zelata sum pro honore Sponsi mei Jesu Christi, qui dixit mihi: Ut vera sponsa meum zelabis honorem.

Ant. Vulnerasti cor meum Domine ardenti cuspide charitatis tuæ.

Psalmus 112.

Laudate pueri Dominum: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum.*

FESTA OCTOBRIS.

sum: * laudabile nomen Domini.

Excelsum super omnes gentes Dominus: * & super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat: * & humilia respicit in cœlo, & in terra?

Suscitans à terra inopem: * & de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus: * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo: * matrem filiorum lætantem.

Gloria Patri &c.

Ant. Vulnerasti cor meum Domine ardenti cuspide charitatis tuæ.

Antiph. Clavo dexteræ tuæ subharrasti me Domine, & tamquam sponsam decorasti me corona.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri: * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israel ad confi-

tendum nomini Domini.

Quia illic federunt fedes in iudicio: * fedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos: * loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri: * quæsiui bona tibi.

Gloria Patri &c.

Antiph. Clavo dexteræ tuæ subharrasti me Domine, & tamquam sponsam decorasti me corona.

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Psalmus 126.

Nisi Dominus edificaverit domum: * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem: * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam federitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hæreditas Domini filii; merces, fructus ventris.

Si.

Sicut sagittæ in manu potentis: * ita filii excussorum.

Bleatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Gloria Patri &c.

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Antiph. Mihi absit gloriari, nisi in Cruce Domini Nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

Psalmus 147.

Lauda Jerusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit feras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * & adipe frumenti satiavit te.

Qui emittit eloquium suum terræ, * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias, & judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: * & judicia sua non manifestavit eis.

Gloria Patri &fi.

Antiph. Mihi absit gloriari, nisi in Cruce Domini Nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

Capitulum.

Sap. 7.

Optavi, & datus est mihi sensus: & invocaui, & venit in me Spiritus sapientiæ: & præposui illam regnis, & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

R. Deo gratias.

Hymnus.

Regis superni nuntia
Domum paternam deferis,

Terris Terefa barbaris
Christum datura, aut sanguinem

Sed te manet suavior
Mors, pena poscit dulcior
Divini amoris cuspide
In vulnus iccta concides.

O charitatis victima!
Tu corda nostra cōcrema,
Tibique gentes creditas
Averni ab igne libera.

Sit laus Patri cum Filio,
Et Spiritu Paraclito,

Tibique Sancta Trinitas,
Nunc, & per omne sæculū.
Amen.

V. Obliviscere populum
tuum, & domum Patris
tui.

R. Et concupiscet Rex de-
corem tuum.

Antiph. Quæsi in spon-
sam mihi eam assumere. Do-
ctrinæ enim est disciplinæ
Dei, & electrix operum il-
lius.

Canticum B.M.V. Luc. i. e

Magnificat * anima mea
Dominum:

Et exultavit spiritus meus*
in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem
ancillæ suæ: * ecce enim ex
hoc beatam me dicent om-
nes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui
potens est: * & sanctum no-
men ejus.

Et misericordia ejus à pro-
genie in progenies: * timen-
tibus eum.

Fecit potentiam in brachio
suo: * dispersit superbos
mente cordis sui.

Deposuit potentes de se-
de, * & exaltavit humiles.

Efurientes implevit bonis: *
& divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suū,*
recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres

nostros, * Abraham, & se-
mini ejus in sæcula.

Gloria Patri, &c.

Antiph. Quæsi in spon-
sam mihi eam assumere. Do-
ctrinæ enim est disciplinæ
Dei, & electrix operum il-
lius.

Oratio.

Exaudi nos Deus saluta-
ris noster; ut sicut de
Beatæ Teresiæ Virginis tuæ,
& Matris nostræ festivitatem
gaudemus; ita coelestis ejus
doctrinæ pabulo nutriamur,
& piæ devotionis erudiamur
affectu. Per Dominum &c.

AD MATUTINUM.

Invitorium.

Regem Virginum Domi-
num: * Venite adoremus.

Regem Virginum Domi-
num: * Venite adoremus.

Psalmus 94.

Venite, exultemus Do-
mino, jubilemus Deo
salutari nostro: præoccupe-
mus faciem ejus in confes-
sione, & in psalmis jubile-
mus ei.

Regem Virginum Domi-
num, venite adoremus.

Quoniam Deus magnus Do-
minus, & Rex magnus su-
per omnes deos: quoniam
non repellet Dominus ple-
bem suam, quia in manu
ejus

ejus sunt omnes fines terræ,
& altitudines montium ipse
conspicit.

Venite adoremus.

Quoniam ipse est mare,
& ipse fecit illud, & aridam
fundaverunt manus ejus:
venite adoremus, & proci-
damus ante Deum; plore-
mus coram Domino, qui fe-
cit nos, quia ipse est Domi-
nus Deus noster: nos autem
populus ejus, & oves pascuæ
ejus.

Regem Virginum Domi-
num, venite adoremus.

Hodie si vocem ejus audie-
ritis nolite obdurare corda
vestra, sicut in exacerbatio-
ne secundum diem tenta-
tionis in deserto: ubi ten-
taverunt me patres vestri,
probaverunt, & viderunt
opera mea.

Venite adoremus.

Quadraginta annis proxi-
mus fui generationi huic,
& dixi, Semper hi errant
corde: ipsi vero non cogno-
verunt vias meas, quibus ju-
ravi in ira mea, si introibunt
in requiem meam.

Regem Virginum Domi-
num, venite adoremus.

Gloria Patri, & Filio, &
Spiritu Sancto: Sicut erat
in principio, & nunc, &
semper, & in sæcula sæcu-
lorum. Amen.

Venite adoremus.

Regem Virginum Domi-
num. **V**enite adoremus.

Hymnus.

Hæc est dies, qua cādide
Instar colūbæ, cælitum
Ad sacra templa spiritus
Se transtulit Terefiæ.

Sponsique voces audiit:

Veni soror de vertice

Carmeli, ad agni nuptias:

Veni ad coronam gloriæ.

Te sponse Jesu Virginum,
Beati adorent Ordines,

Et nuptiali cantico

Laudent per omne sæculū.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Quæ est ista, quæ
ascendit per desertum sicut
virgula fumi ex aromatibus
myrrhæ, & thuris?

Psalms 8.

Domine Dominus no-
ster, * quàm admirabi-
le est nomen tuum in uni-
versa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua: * super coelos.

Ex ore infantium, & lacten-
tium perfecisti laudem pro-
pter inimicos tuos, * ut de-
struas inimicum, & ultorem.

Quoniam videbo celos tuos,
opera digitorum tuorum: *
lunam & stellas, quæ tu fun-
dasti.

A 4

Quid

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis, gloria & honore coronasti eum: * & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves, & boves universas, insuper, & pecora campi.

Volucres coeli, & pisces maris: * qui perambulat semitas maris.

Domine Dominus noster: * quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

Gloria Patri &c.

Antiph. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhæ, & thuris?

Antiph. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera amica mea, columba mea, & veni.

Psalmus 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, * & opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones, * quorum non

audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum, * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam: * a summo cœlo egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum, * & dulciora super mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, *

&

& emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei, * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * & redemptor meus.

Gloria Patri &c.

Antiph. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera amica mea, columba mea, & veni.

Antiph. Revertere, revertere Sunamitis: revertere, revertere, ut intueamur te.

Psalms 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quæren-

tium eum: * quærentium faciem Dei Jacob.

At tollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.

At tollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est istæ Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Gloria Patri &c.

Antiph. Revertere, revertere Sunamitis: revertere, revertere, ut intueamur te.

V. Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis.

R. Ut non confundar.

Pater noster &c.

Absolutio.

Exaudi Domine Jesu Christe preces fervorum tuorum, & miserere nobis: qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivis, & regnas in sæcula sæculorum.

R. Amen.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. **R.** Amen.

De

De Libro Sapientiae.

Lectio I. Sap. 7.

Optavi, & datus est mihi sensus: & invocaui, & venit in me spiritus Sapientiae: & praeposui illam regnis, & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius; Nec comparavi illi lapidem pretiosum: quoniam omne aurum in comparatione illius, arena est exigua, & tamquam lutum aestimabitur argentum in conspectu illius. Super salutem, & speciem dilexi illam, & proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen illius. Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius, & laetata sum in omnibus: quoniam antecedebat me ista Sapientia, & ignorabam, quoniam horum omnium mater est. Quam sine fictione didici, & sine invidia communico, & honestatem illius non abscondo. Infinitus enim thesaurus est hominibus: quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinae dona commendati. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo gratias.

R. Habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in Carmelo sedebit, & erit opus iustitiae pax: * Et cultus iustitiae silentium, & securitas usque in sempiternum: **V.** Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducia.

Et cultus iustitiae silentium, & securitas usque in sempiternum.

V. Jube domne benedicere. **Benedictio.** Unigenitus Dei Filius nos benedicere, & adjuvare dignetur.

R. Amen.**Lectio II.**

Omnium enim artifex docuit me sapientia. Est enim in illa spiritus intelligentiae, sanctus, unicus, multiplex, subtilis, discretus, mobilis, incoinquinatus, certus, suavis, amans bonum, acutus, quem nihil vetat, benefaciens, humanus, benignus, stabilis, certus, securus, omnem habens virtutem, omnia prospiciens, & qui capiat omnes spiritus: intelligibilis, mundus, subtilis. Omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia: attingit autem ubique propter suam munditiam. Vapor est enim

enim virtutis Dei, & emanatio quædam est claritatis onipotentis Dei sincera, & ideo nil inquinatum in eam incurrit. Candor est enim lucis æternæ, & speculum sinè macula Dei majestatis, & imago bonitatis illius. Et cùm sit una, omnia potest; Et in se permanens omnia innovat, & per nationes in animas sanctas se transfert, amicos Dei, & Prophetas constituit. Tu autem &c.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum.

V. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna.

Propterea benedixit te Deus in æternum.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Spiritus Sancti gratia illuminet sensus, & corda nostra.

R. Amen.

Lectio III.

Neminem enim diligit Deus, nisi eum, qui cum sapientia inhabitat. Est enim hæc speciosior Sole, & super omnem dispositionem stellarum, luci comparata invenitur prior. Illi enim succedit nox, sapientiam autem non vincit ma-

litia. Attingit ergo à fine usque ad finem fortiter, & disponit omnia suaviter: hanc amavi, & exquisivi à juventute mea, & quæsiui sponsam mihi eam assumere, & amator factus sum formæ illius. Generositatem illius glorificat, contubernium habens Dei: sed & omnium Dominus dilexit illam. Doctrina enim est disciplinæ Dei, & electrix operum illius. Et si divitiæ appetuntur in vita, quid sapientia locupletius, quæ operatur omnia? Si autem sensus operatur: quis horum, quæ sunt, magis quam illa est artifex? Et si justitiam quis diligit: labores hujus magnas habent virtutes: sobrietatem enim, & prudentiam docet, & justitiam, & virtutem, quibus utilius nihil est in vita hominibus. Tu autem Domine &c.

R. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * Quia deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem.

V. Sponsabo te mihi in justitia, & judicio, & in misericordia, & miserationibus.

Quia deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem.

Glo-

Gloria Patri , & Filio , & Spiritui Sancto .

Quia deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem .

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Vidi Dominum , qui dedit coronam decoris in capite meo .

Psal. 44.

Eruſtavit cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi .

Lingua mea calamus scribæ , * velociter scribentis .

Specioſus forma præ filiis hominum , diffusa eſt gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in æternum .

Accingere gladio tuo ſuper femur tuum , * potentiſſime .

Specie tua , & pulchritudine tua : * intende , proſpere procede , & regna .

Propter veritatem , & manſuetudinem , & juſtitiam , * & deducet te mirabiliter dextera tua .

Sagittæ tuæ acutæ , populi ſub te cadent , * in corda inimicorum regis .

Sedes tua Deus in ſæculum ſæculi : * virga directionis virga regni tui .

Dilexiſti juſtitiam , & odiſti iniquitatem : * propterea

unxit te Deus , Deus tuus , oleo lætitiæ præ confortibus tuis .

Myrrrha , & gutta , & caſia à veſtimentis tuis , à domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo .

Aſtitit regina à dextris tuis in veſtitu deaurato , * circumdata varietate .

Audi filia , & vide , & inclina aurem tuam , * & obliſcere populum tuum , & domum patris tui .

Et concupiſcet Rex decorem tuum : * quoniam ipſe eſt Dominus Deus tuus , & adorabunt eum .

Et filiæ Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur , omnes divites plebis .

Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus , * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus .

Adducentur Regi virgines poſt eam : * proximæ ejus afferentur tibi .

Afferentur in lætitia , & exultatione : * adducentur in templum Regis .

Pro patribus tuis nati ſunt tibi filii : * conſtitues eos principes ſuper omnem terram .

Memores erunt nominis tui *

tui * in omni generatione
& generationem.

Propterea populi confite-
buntur tibi in æternum, *
& in sæculum sæculi.

Gloria Patri &c.

Antiph. Vidi Dominum,
qui dedit coronam decoris
in capite meo.

Antiph. Induit me Geni-
trix Domini vestimentis sa-
lutis, & datum est mihi, ut
cooperiar byssino splenden-
ti, & candido.

Psalms 45.

Deus noster refugium,
& virtus: * adjutor in
tribulationibus, quæ inve-
nerunt nos nimis.

Propterea non timebimus
dum turbabitur terra, * &
transferentur montes in cor-
maris.

Sonuerunt, & turbatæ sunt
aquæ eorum: * conturbati
sunt montes in fortitudine
ejus.

Fluminis impetus lætificat
civitatem Dei: * sanctifica-
vit tabernaculum suum Al-
tissimus.

Deus in medio ejus non
commovebitur: * adjuva-
bit eam Deus mane dilu-
culo.

Conturbatæ sunt Gentes,
& inclinata sunt regna: *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dominus virtutum nobi-
scum: * susceptor noster
Deus Jacob.

Venite, & videte opera
Domini, quæ posuit pro-
digia super terram: * au-
ferens bella usque ad finem
terræ.

Arcum conteret, & con-
fringet arma: * & scuta com-
buret igni.

Vacate, & videte quoniam
ego sum Deus: * exaltabor
in Gentibus, & exaltabor
in terra.

Dominus virtutum nobi-
scum: * susceptor noster
Deus Jacob.

Gloria Patri &c.

Antiph. Induit me Geni-
trix Domini vestimentis sa-
lutis, & datum est mihi, ut
cooperiar byssino splenden-
ti, & candido.

Antiph. Ego autem in Do-
mino gaudebo, & exultabo
in Deo Jesu meo.

Psalms 47.

Magnus Dominus, &
laudabilis nimis * in
civitate Dei nostri in mon-
te sancto ejus.

Fundatur exultatione uni-
versæ terræ mons Sion: *
latera Aquilonis, civitas
Regis magni.

Deus in domibus ejus co-
gnosceretur, * cum suscipiet
eam.

Qua-

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * con-
verunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati
sunt, conturbati sunt, com-
moti sunt: * tremor ap-
prehendit eos.

Ibidolores ut parturientis: *
in spiritu vehementi con-
teres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidi-
mus in civitate Domini vir-
tutum, in civitate Dei no-
stri: * Deus fundavit eam
in æternum.

Suscepimus Deus miseri-
cordiam tuam, * in medio
templi tui.

Secundum nomen tuum
Deus, sic & laus tua in fi-
nes terræ: * iustitia plena
est dextera tua.

Lætetur mons Sion, &
exultent filiae Judæ, * pro-
pter judicia tua Domine.

Circumdate Sion, & com-
plectimini eam: * narrate
in turribus ejus.

Ponite corda vestra in vir-
tute ejus: * & distribuite
domos ejus, ut enarretis in
progenie altera.

Quoniam hic est Deus, De-
us noster in æternum, & in
sæculum sæculi: * ipse re-
get nos in sæcula.

Gloria Patri &c.

Antiph. Ego autem in Do-

mino gaudebo, & exultabò
in Deo Jesu meo.

Ps. Sitivit in te anima mea.

R. Quam multipliciter tibi
caro mea.

Pater noster &c.

Absolutio.

Ipfius pietas & misericor-
dia nos adjuvet, qui cum
Patre & Spiritu Sancto vi-
vit & regnat in sæcula sæ-
culorum.

R. Amen.

Ps. Jube domne benedicere.

Benedictio. Deus Pater om-
nipotens sit nobis propitius
& clemens.

R. Amen.

LECTIO IV.

Teresia Virgo nata est
Abule in Hispania,
Parentibus tum genere, tum
pietate præclaris. Ab iis
divini timoris lacte educa-
ta, admirandum futuræ san-
ctitatis in tenerrima adhuc
ætate specimen dedit. Nam
cum Sanctorum Martyrum
acta perlegeret, adeò in ejus
meditatione Sancti Spiritus
ignis exarsit, ut domo au-
fugiens in Africam trajice-
ret, ubi vitam pro gloria
Jesu Christi, & Animarum
salute profunderet. A Pa-
truo revocata; ardens mar-
tyrii desiderium eleemosy-
nis, aliisque piis operibus

com-

compensavit, jugibus lacrymis deplorans, optimam sibi sortem fuisse præreptam. Mortua Matre, cum a Beatissima Virgine peteret, ut se Matrem esse monstraret, pii voti compos effecta est; semper perinde ac filia, patrocinio Deiparæ perfruens. Vigésimum ætatis annum agens, ad Moniales Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo se contulit: ibi per duodeviginti annos gravissimis morbis, & variis tentationibus vexata, constantissimè meruit in castris Christianæ penitentiæ, nullo refecta pabulo Cælestium earum consolationum quibus solet etiam in terris sanctitas abundare. Tu autem Domine &c.

R. Dixit mihi Dñs meus: ne timeas filia: Non rapiet te quisquam de manu mea.

V. Neque mors, neque vita, neque creatura alia poterit me separare à charitate Dei.

Non rapiet te quisquam de manu mea.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ.

R. Amen.

Angelicis ditata virtutibus, non modò propriam, sed publicam etiam salutem sollicita charitate curavit. Quare severiorem veterum Carmelitarum Regulam, Deo afflante, & Pio IV. approbante, primum mulieribus, deinde Viris observandam proposuit. Effloruit in eo consilio omnipotens misericordie Domini benedictio. Nam duo supra triginta Monasteria inops Virgo potuit ædificare, omnibus humanis destituta auxiliis, quinimò adversantibus plerumq; sæculi Principibus. Infidelium, & Hæreticorum tenebras perpetuis deflebat lacrymis, atque ad placandam divinæ ultionis iram, voluntarios proprii corporis cruciatus Deo pro eorum salute dicabat. Tanto autem Divini amoris incendio cor ejus conflagravit; ut meritò viderit Angelū ignito jaculo sibi præcordia transverberantem; & audierit Christum data dextera dicentem sibi: Deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem. Eo consiliante, maximè arduum votum emisit efficiendi semper quidquid

quid perfectius esse intelligeret. Multa celestis sapientiae documenta conscripsit, quibus fidelium mentes ad supernae patriae desiderium maxime excitantur. Tu autem &c.

R. Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis. Et indumento iustitiae circumdedit me.

V. Quasi sponsam decoratam corona, & quasi sponsam ornatam monilibus suis.

Et indumento iustitiae circumdedit me.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris.

R. Amen.

Lectio VI.

CUm autem assidua ederet exempla virtutum; tam anxio castigandi corporis desiderio aestuabat, ut quamvis secus suaderent morbi, quibus afflictabatur, corpus ciliciis, catenis, urticarum manipulis, aliisque asperrimis flagellis sepe cruciaret, & aliquando inter spinas volutaret, sic Deum, alloqui solita: Domine, aut pati, aut mori; se semper miserrima morte per-

euntem existimans, quandiu à caelesti eternae vitae fonte abesset. Prophetiae dono excelluit: eamque divinis charismatibus tam liberaliter locupletabat Dominus, ut saepius exclamans peteret, beneficiis in se divinis modum imponi, nec tam celeri oblivione culparum suarum memoriam aboleri. Intolerabili igitur divini amoris incendio potius, quam vi morbi Albæ cum decumberet, prænunciato suae mortis die, Ecclesiasticis Sacramentis munita, Alumnos ad pacem, charitatem, & regularem observantiam adhortata, sub Columbæ specie purissimam animam Deo reddidit, annos nata sexaginta septem: anno millesimo quingentesimo octogesimo secundo, idibus Octobris juxta Kalendarium Romani emendationem. Ei morienti adefse visus est inter Angelorum agmina Christus Jesus. Et arbor arida cellae proxima statim effloruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorruptum, odorato liquore circumfusum, pia veneratione colitur. Miraculis claruit ante, & post obitum, eamque Gregorius de-

decimus quintus in Sancta-
rum numerum retulit. Tu
autem &c.

R. Regnum mundi, & om-
nem ornatum sæculi con-
tempfi propter amorem Do-
mini mei Jesu Christi: **Q**uem
vidi, quem amavi, in quem
credidi, quem dilexi.

V. Eructavit cor meum ver-
bum bonum: dico ego ope-
ra mea Regi.

Quem vidi, quem amavi,
in quem credidi, quem di-
lexi.

Gloria Patri, & Filio, &
Spiritu Sancto:

Quem vidi, quem amavi,
in quem credidi, quem di-
lexi.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Gloria Libani da-
ta est ei, decor Carmeli, &
Saron, ipsi videbunt glo-
riam Domini, & decorẽ Dei
nostri. **Psalm. 95.**

Cantate Domino can-
ticum novum: * can-
tate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & bene-
dicite nomini ejus: * an-
nuntiate de die in diem sa-
lutare ejus.

Annuntiate inter Gentes
gloriam ejus, * in omnibus
populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Domi-

nus, & laudabilis nimis: *
terribilis est super omnes
deos.

Quoniam omnes dii Gen-
tium dæmonia: * Dominus
autem cœlos fecit.

Confessio, & pulchritudo
in conspectu ejus: * sancti-
monia, & magnificentia in
sanctificatione ejus.

Afferte Domino patrię Gẽ-
tium, afferte Domino glo-
riam, & honorem, * afferte
Domino gloriã nomini ejus.

Tollite hostias, & introite
in atria ejus: * adorate Do-
minum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus
universa terra: * dicite in
Gentibus quia Dominus re-
gnavit.

Etenim correxit orbem ter-
ræ, qui non commovebi-
tur: * judicabit populos in
æquitate.

Lætentur cœli, & exultet
terra, commoveatur mare,
& plenitudo ejus: * gaude-
bunt campi, & omnia quæ
in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia li-
gna silvarum à facie Domi-
ni, quia venit: * quoniam
venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in
æquitate, * & populos in ve-
ritate sua.

Gloria Patri &c.

Antiph. Gloria Libani data est ei, decor Carmeli, & Saron, ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri.

Antiph. Domine prævenisti eam in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Psalms 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini, * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia, * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & reſtis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino, * & confitemini memorię sanctificationis ejus.

Gloria Patri &c.

Antiph. Domine prævenisti eam in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Antiph. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua ejus.

Psalms 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * & brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

Jubilare Deo omnis terra: *
cantate, & exultate, & psal-
lite.

**Pfallite Domino in citha-
ra,** in cithara, & voce psal-
mi: * in tubis ductilibus, &
voce tubæ corneæ.

**Jubilare in conspectu Re-
gis Domini:** * moveatur ma-
re, & plenitudo ejus; orbis
terrarum, & qui habitant
in eo.

Flumina plaudent manu, si-
mul montes exultabunt à
conspectu Domini: * quo-
niam venit judicare terram.

**Judicabit orbem terrarum
in justitia,** * & populos in
æquitate.

Gloria Patri &c.

Antiph. Os suum aperuit
sapientiæ, & lex clementiæ
in lingua ejus.

Y. Deus præcinxit me vir-
tute.

R. Et posuit immaculatam
vitam meam.

Pater noster &c.

Absolutio.

A vinculis peccatorum no-
strorum absolvat nos omni-
potens, & misericors Domi-
nus.

R. Amen.

Y. Jube domne benedicere.

Benedictio. Evangelica le-
ctio sit nobis salus & pro-
rectio.

R. Amen.

**Lectio S. Evangelii secun-
dum Matthæum.**

Lectio vii. Cap. ix.

In illo tempore: Respon-
dens Jesus, dixit: Con-
fiteor tibi Pater, Domine
Cœli, & Terræ, quia ab-
scondisti hæc à sapientibus,
& prudentibus, & revelasti
ea parvulis. Et reliqua.

**Homilia S. Ambrosii Episc.
Ex lib. 7. in Luc. cap. 10.
prope fin.**

Aperitur cœleste myste-
rium, quod placue-
rit Deo, ut parvulis ma-
gis, quàm prudentibus istius
Mundi suam gratiam reve-
laret. Quod Apostolus Pau-
lus stylo pleniore digessit,
dicens: Nonnè stultam fe-
cit Deus sapientiam hujus
Mundi? Nam quoniam in
Dei sapientia non cognovit
hic Mundus per sapientiam
Deum, placuit Deo per stul-
titiæ prædicationis salvos
facere credentes. Parvulum
ergo accipiamus, qui se exal-
tare non noverit, & pha-
leratis sermonibus artem
suæ jactare prudentiæ: quod
Philosophi plerique faciunt.
Tu autem &c.

R. Habitare fecit eam Deus
sterilem in Domo: * Matrem
filiorum lætantem.

Y. Cibavit eam pane vitæ,

& intellectus, & aqua sapientiae salutaris potavit illam.

Matrem filiorum lætantem.

V. Jube domne benedicere.

Benedict. Cujus festum colimus, ipsa intercedat pro nobis ad Dominum. **R.** Amen.

Lectio viii.

Parvulus erat, qui dixit: Domine non exaltavi cor meum, neque elati sunt oculi mei, neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me. Et ut scires parvulum hunc non ætate, non sensu fuisse, sed humilitate sui, & quadam declinatione jactantiæ, addidit: Sed exaltavi animam meam. Vides quàm excelsus fuerit hic parvulus, quãto virtutum sublimis vertice? Tales nos parvulos vult esse Apostolus, cum dicit: Si quis videtur sapiens esse inter vos in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Sapientia enim hujus Mundi, stultitia est apud Deum. Tu autem &c.

R. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia israel, tu honorificentia Populi nostri, quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum: ideo & manus Domini confortabit te: Et eris benedicta in æternum.

V. Surrexerunt filii tui, & beatissimam prædicaverunt.

Et eris benedicta in æternū.

Gloria Patri &c.

Et eris benedicta in æternum.

V. Jube domne benedicere.

Benedictio. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum.

R. Amen.

Lectio ix.

Pulcherrimus connectitur fidei locus, quando omnia sibi tradita dicit à Patre suo. Cùm omnia legis, omnipotentem agnoscis: non decolorem, non degenerem Patris. Cùm tradita legis, filium confiteris, cui per naturam omnia unius substantiæ jure sunt propria, non dono collata per gratiam. Addidit quoque: Nemo fecit quis est Filius nisi Pater: & quis est Pater, nisi Filius, & cui voluerit Filius revelare. Ut scias autem, quia sicut Filius Patrem quibus vult revelare, etiam Pater revelat, quibus vult, Filium, audi dicentem ipsum Dominum Jesum, cùm laudaret Petrum, quòd eum Filium Dei esse confessus sit: Beatus es Simon Bar-Iona, quia non caro, & sanguis revelavit tibi.

tibi, sed Pater meus, qui in Coelis est. Tu autem Domine, &c.

Te Deum &c.

AD LAUDES.

Deus in adiutoriū meum intende. **R.** Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto: Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Antiph. Hæc est Virgo sapiens, & una de numero prudentum.

Psalmus 92.

Dominus regnavit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, & præcinxit se. **E**tenim firmavit orbem terræ, * qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: * à sæculo tu es.

Elevaverunt flumina Domine: * elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, * à vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris, * mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo Do-

mine in longitudinem dierum.

Gloria Patri &c.

Antiph. Hæc est Virgo sapiens, & una de numero prudentum.

Antiph. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus.

Psalmus 99.

Jubilate Deo omnis terra: * servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Populus ejus, & oves pascuæ ejus: * introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus: * & usque in generationem, & generationem veritas ejus.

Gloria Patri &c.

Antiph. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus.

Ant. Sitivit in te Domine anima sponsæ tuæ, & lætata est in his, quæ dicta sunt illi.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitavit in te anima mea, *
quam multipliciter tibi ca-
ro mea.

In terra deserta, & invia,
& inaquosa: * sic in sancto
apparui tibi, ut viderem
virtutem tuam, & gloriam
tuam.

Quoniam melior est mise-
ricordia tua super vitas: *
labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita
mea: * & in nomine tuo
levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine
repleatur anima mea: * &
labiis exultationis laudabit
os meum.

Si memor fui tui super stra-
tum meum, in matutinis
meditabor in te: * quia fui-
sti adjutor meus.

Et in velamento alarum
tuarum exultabo, adhæsit
anima mea post te: * me su-
scepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsie-
runt animam meam, introi-
bunt in inferiora terræ; *
tradentur in manus gladii,
partes vulpium erunt.

Rex vero letabitur in Deo,
laudabuntur omnes qui ju-
rant in eo: * quia obstru-
ctum est os loquentium ini-
qua.

Psalm. 66.

Deus misereatur nostri,
& benedicat nobis: *

illuminet vultum suum su-
per nos, & misereatur no-
stri.

Ut cognoscamus in terra
viam tuam: * in omnibus
Gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi
Deus: * confiteantur tibi
populi omnes.

Lætentur & exultent Gen-
tes: * quoniam judicas po-
pulos in æquitate, & Gen-
tes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi
Deus, confiteantur tibi po-
puli omnes: * terra dedit
fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus
noster, benedicat nos De-
us: * & metuant eum om-
nes fines terræ.

Gloria Patri &c.

Antiph. Sitavit in te Domi-
ne anima sponsæ tuæ, &
lætata est in his, quæ dicta
sunt illi.

Antiph. Trahe me post te,
in odorem curremus un-
guentorum tuorum; oleum
effusum nomen tuum.

Cantic. trium puer. Dan. 3.

Benedicite omnia opera
Domini Domino. *
laudate, & superexaltate
eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini
Domino: * benedicite cœli
Domino.

B e-

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Domino: * benedicite omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite sol & luna Domino; * benedicite stellæ cœli Domino.

Benedicite omnis imber & ros Domino: * benedicite omnes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis & æstus Domino: * benedicite frigus & æstus Domino.

Benedicite rores & pruina Domino: * benedicite gelu & frigus Domino.

Benedicite glacies & nives Domino: * benedicite noctes & dies Domino.

Benedicite lux & tenebræ Domino: * benedicite fulgura & nubes Domino.

Benedicat terra Dominum: * laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes & colles Domino: * benedicite universa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino: * benedicite maria & flumina Domino.

Benedicite cete & omnia quæ moventur in aquis Domino: * benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedicite omnes bestię &

pecora Domino: * benedicite filii hominum Domino.

Benedicat Israel Dominum: * laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Domini Domino: * benedicite servi Domini Domino.

Benedicite spiritus, & animæ justorum Domino: * benedicite sancti & humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino: * laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem & Filium cum sancto Spiritu: * laudemus & superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es Domine in firmamento cœli: * & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in sæcula.

Antiph. Trahe me post te, in odorem curremus unguentorum tuorum; oleum effusum nomen tuum.

Antiph. Lætare Teresa in eo, qui te fecit: quoniam benedixit Dominus filiis tuis, & adipe frumenti satiat te.

Psalmus 148.

Laudate Dominum de cœlis: * laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus: *

ejus: * laudate eum omnes
virtutes ejus.

Laudate eum sol & luna: *
laudate eum omnes stellæ &
lumen.

Laudate eum celi celorum: *
& aquæ omnes quæ super
cœlos sunt, laudent nomen
Domini.

Quia ipse dixit, & facta
sunt: * ipse mandavit & crea-
ta sunt.

Statuit ea in æternum, &
in sæculum sæculi: * præ-
ceptum posuit, & non præ-
teribit.

Laudate Dominum de ter-
ra: * dracones, & omnes
abyssi.

Ignis, grando, nix glacies,
spiritus procellarum, * quæ
faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: *
ligna fructifera, & omnes
cedri.

Bestix, & universa pecora: *
serpentes, & volucres pen-
natæ.

Reges terræ, & omnes po-
puli: * principes, & omnes
judices terræ.

Juvenes & virgines, senes
cum junioribus laudent no-
men Domini: * quia exal-
tatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cœlum
& terram: * & exaltavit
cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis
ejus: * filiis Israel, populo
appropinquanti sibi.

Psalms 149.

Cantate Domino canti-
cum novum: * laus
ejus in Ecclesia sanctorum.

Lætetur Israel in eo, qui
fecit eum: * & filii Sion
exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in
choro: * in tympano, &
psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Do-
mino in populo suo: * &
exaltabit mansuetos in sa-
lutem.

Exultabunt Sancti in glo-
ria: * lætabuntur in cubi-
libus suis.

Exaltationes Dei in gut-
ture eorum: * & gladii an-
cipites, in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in
nationibus, * increpationes
in populis.

Ad alligandos reges eorum
in compedibus: * & nobi-
les eorum in manicis fer-
reis.

Ut faciant in eis iudicium
conscriptum: * gloria hæc
est omnibus sanctis ejus.

Psalms 150.

Laudate Dominum in
sanctis ejus: * laudate
eum in firmamento virtutis
ejus.

Lau-

Laudate eum in virtutibus
ejus: * laudate eum secun-
dum multitudinem magni-
tudinis ejus.

Laudate eum in sono tu-
bæ: * laudate eum in psal-
terio & cithara.

Laudate eum in tympano
& choro: * laudate eum in
chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis
benefonātibus: laudate eum
in cymbalis jubilationis: *
omnis spiritus laudet Do-
minum.

Gloria Patri &c.

Antiph. Lætare Terefia in
eo, qui te fecit: quoniam
benedixit Dominus filiis
tuis, & adipe frumenti fa-
tiet te.

Capitulum. Sap. 7.

Optavi, & datus est mihi
sensus: & invocavi, &
venit in me Spiritus sapien-
tiæ: & præposui illam re-
gnis, & sedibus, & divitias
nihil esse duxi in compara-
tione illius.

Hymnus.

Regis superni nuntia
Domum paternam de-
feris,

Terris Terefa barbaris
Christum datura, aut san-
guinem.

Sed te manet suavior
Mors, poena poscit dulcior

Divini amoris cuspide
In vulnus icta concides.
O charitatis victima!

Tu corda nostra cōcrema,
Tibique gentes creditas
Averni ab igne libera.

Sit laus Patri cum Filio,
Et Spiritu paraclito,
Tibique Sancta Trinitas,
Nunc, & per omne sæculū.

Amen.

Ps. Adjuvabit eam Deus vul-
tu suo.

R. Deus in medio ejus non
commovebitur.

Antiph. Sancta Mater Te-
resia respice de Cœlo, & vi-
de, & visita vineam istam,
& perfice eam, quam plan-
tavit dextera tua.

Cantic. Zachariæ. Luc. 1. g

Benedictus Dñus Deus
Israel, * quia visitavit,
& fecit redemptionem ple-
bis suæ.

Et erexit cornu salutis no-
bis, * in domo David pue-
ri sui.

Sicut locutus est per os fan-
ctorum, * qui à sæculo sunt,
prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis no-
stris, * & de manu omnium
qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiā
cum patribus nostris: * &
memorari testamenti sui fan-
cti.

Iusiurandum, quod iuravit
ad Abraham patrem no-
strum, * daturum se nobis.

Ut sine timore de manu ini-
micorum nostrorum libera-
ti, * ferviamus illi.

In sanctitate, & iustitia co-
ram ipso, * omnibus diebus
nostris.

Et tu puer, Propheta Altis-
simi vocaberis : * præbis
enim ante faciem Domini
parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salu-
tis plebi ejus, * in remissio-
nem peccatorum eorum.

Per viscera misericordie Dei
nostri : * in quibus visitavit
nos, oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tene-
bris, & in umbra mortis se-
dent : * ad dirigendos pedes
nostros in viam pacis.

Gloria Patri, &c.

Antiph. Sancta Mater Te-
resia respice de Cælo, & vi-
de, & visita vineam istam,
& perfice eam, quam plan-
tavit dextera tua.

Oratio.

Exaudi nos Deus saluta-
ris noster ; ut sicut de
Beatæ Teresiæ Virginis tuæ,
& Matris nostræ festivitate
gaudemus ; ita coelestis ejus
doctrinæ pabulo nutriamur,
& piæ devotionis erudiamur
affectu. Per Dominum &c.

AD TERTIAM.

Antiph. Date ei de fructu
manuum suarum, & laudent
eam in portis opera ejus.

Capitulum. Optavi, **ut sup.**

R. breve. Tibi dixit cor
meum : Exquisivit te facies
mea. **T**ibi dixit.

ψ. Faciem tuam Domine
requiram.

Exquisivit te.

Gloria Patri &c.

Tibi dixit.

ψ. Anima mea exultabit in
Domino.

R. Et delectabitur super sa-
lutari suo.

AD SEXTAM.

Antiph. Sitivit in te Do-
mine anima sponsæ tuæ, &
lætata est in his, quæ dicta
sunt illi.

Capitulum. **Sap. 7.**

Super salutem, & speciem
dilexi illam, & propo-
sui pro luce habere illam ;
quoniam inextinguibile est
lumen illius.

R. breve. Anima mea, * Exul-
tabit in Domino.

Anima mea.

ψ. Et delectabitur super sa-
lutari suo. **E**xultabit.

Gloria Patri &c.

Anima mea.

ψ. Apud me Oratio Deo vi-
tæ meæ.

R. Di-

R. Dicam Deo: susceptor meus es.

AD NONAM.

Antiph. Lætare Tereſia in eo, qui te fecit: quoniam benedixit Dominus filiis tuis, & adipe frumenti ſatiet te.

Capitulum. Sap. 7.

Venerunt autē mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honeſtas per manus illius, & lætata ſum in omnibus: quoniam antecedeſbat me iſta ſapientia.

R. br. Apud me Oratio: * Deo vitæ meæ.

A pud me.

V. Dicam Deo: Susceptor meus es. Deo vitæ meæ.

Gloria Patri &c.

A pud me.

V. Paffer invenit ſibi domum.

R. Et turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

AD SECUNDAS VESP.

Antiph. Filie Jeruſalē nuntiate Dilecto meo; quia amore langueo.

Pſalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos

tuos, * ſcabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emit- tet Dominus ex Sion, * dominare in medio inimico- rum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non poenitebit eum: * Tu es ſacerdos in æternum ſecun- dum ordinem Melchizedech

Dominus à dextris tuis: * confregit in die iræ ſuæ re- ges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conqua- ſabit capita in terra multo- rum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Gloria Patri, &c.

Antiph. Filie Jeruſalē nun- tiate Dilecto meo; quia amo- re langueo.

Ant. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui paſcitur in- ter lilia.

Pſalmus 112.

Laudate pueri Domi- num: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedi- ctum, * ex hoc nunc, & uf- que in ſæculum.

A ſolis ortu uſque ad occa- ſum: *

sum, * laudabile nomen Domini.

Excelsum super omnes gentes Dominus, * & super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in cœlo, & in terra?

Suscitans à terra inopem, * & de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum lætantem.

Gloria Patri &c.

Ant. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia.

Antiph. Florete flores quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri: * in atriis tuis Jerusalem.

Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: * testimonium Israel ad confi-

tendum nomini Domini.

Quia illic federunt sedes in iudicio: * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem, * & abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua, * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos: * loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri: * quæsiui bona tibi.

Gloria Patri &c.

Antiph. Florete flores quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam.

Antiph. Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

Psalmus 126.

Nisi Dominus edificaverit domum: * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem: * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere: * surgite postquam federitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hæreditas Domini, filii; merces, fructus ventris.

Si-

Sicut sagittæ in manu potentis: * ita filii excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Gloria Patri &c.

Antiph. Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

Anr. Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei, quia venerunt nuptiæ Agni.

Psalms 47.

Lauda Jerusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit feras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, * & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ, * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emitteret verbum suum, & liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias, & judicia sua Israel.

Non fecit taliter omni nationi: * & judicia sua non manifestavit eis.

Gloria Patri &c.

Ant. Gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei, quia venerunt nuptiæ Agni.

Capitulum.

Sap. 7.

Optavi, & datus est mihi sensus: & invocaui, & venit in me Spiritus sapientiæ: & præposui illam regnis, & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius.

R. Deo gratias.

Hymnus.

Regis superni nuntia
Domum paternam deferis,
Terris Terefa barbaris
Christum datura, aut sanguinem

Sed te manet suavior
Mors, pena poscit dulcior
Divini amoris cuspide
In vulnus icta concides.

O charitatis victima!
Tu corda nostra concrema,

Tibique gentes creditas
Averni ab igne libera.

Sit laus Patri cum Filio,
Et Spiritu Paracrito,

Ti-

FESTA OCTOBRIS.

30

Tibique Sancta Trinitas,
Nunc, & per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Elegit eam Deus, & præ-
legit eam.

R. In tabernaculo suo ha-
bitare facit eam.

Ant. Sapientiam ejus enar-
rabunt gentes, & laudem
ejus enuntiabit Ecclesia.

Canticum B.M.V. Luc. i. e

Magnificat * anima mea
Dominum:

Et exultavit spiritus meus
in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem
ancillæ suæ: * ecce enim ex
hoc beatam me dicent om-
nes generationes.

Quia fecit mihi magna, qui
potens est: * & sanctum no-
men ejus.

Et misericordia ejus à pro-
genie in progenies, * timen-
tibus eum.

Fecit potentiam in brachio
suo: * dispersit superbos
mente cordis sui.

Deposuit potentes de se-
de, * & exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis: *
& divites dimisit inanes.

Suscepit Israel puerum suū, *
recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres
nostros, * Abraham, & se-
mini ejus in sæcula.

Gloria Patri, &c.

Ant. Sapientiam ejus enar-
rabunt gentes, & laudem
ejus enuntiabit Ecclesia.

Oratio.

Exaudi nos Deus saluta-
ris noster; ut sicut de
Beatæ Teresiæ Virginis tuæ,
& Matris nostræ festivitate
gaudemus; ita coelestis ejus
doctrinæ pabulo nutriamur,
& piæ devotionis erudiamur
affectu. Per Dominum &c.

DIE XVI. OCTOBRIS.

**Secunda die infra Octavam
Sanctæ Teresiæ Virginis.**

IN I. NOCTURNO.

**Lectioes de Scriptura oc-
currente.**

IN II. NOCTURNO.

Ex Bull. Canoniz.

Lectio iv.

Omnipotens sermo Dei,
cum de sinu Patris ad
hæc inferiora descendisset,
ut erueret nos de potestate
tenebrarum, ad propagan-
dam per totum Terrarum
Orbem electorum suorum
Ecclesiam, eamque verbo vi-
tæ erudiendam, plerumque
parvulos, & humiles assum-
psit, per quos Catholicæ Ec-
clesiæ ingentia præstaret be-
neficia: quibus ipse, juxta
verbum suum abscondita à

fa-

sapientibus, & prudentibus Regni Cœlestis Mysteria revelaret. In diebus verò nostris fecit salutem magnam in manu foeminæ: suscitavit enim in Ecclesia sua, veluti novam Debboram Tereſiam Virginem, quæ postquam mirabili victoria carnem suam perpetua Virginitate, mundum admirabili humilitate; & cunctas ad inventiones Diaboli multis, maximisque virtutibus superasset: excelsiora moliens, & virtutem sexus animi magnitudine supergressa, accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum, & instruxit exercitus fortium: qui pro Domo Dei Sabaoth, & pro lege ejus, & pro mandatis ejus, armis spiritualibus decertarent. Tu autem &c.

R. Dixit mihi Dñus meus: ne timeas filia: Non rapiet te quisquam de manu mea.

V. Neque mors, neque vita, neque creatura alia poterit me separare a charitate Dei.

Non rapiet te quisquam de manu mea.

Lectio v.

Dominus ad tantum opus peragendum abū-

danter implevit Tereſiam Virginem spiritu sapientiæ, & intellectus: & thesauris gratiæ suæ adeò illustravit, ut splendor ejus, tamquam stella in firmamento, fulgeat in Domo Dei in perpetuas æternitates. Cum ad vigesimum ætatis annum pervenisset, Christo se totam despondit, & vocationem, qua ab eo vocata erat, aggressa, ad Moniales Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo se contulit; ut plantata in Domo Domini in atriis Domus Dei nostri floureret. Professione itaque in eo Monasterio emissa: Cum per duodeviginti annos gravissimis morbis, ac variis præterea tentationibus vexata esset, nullisque supernis consolationibus reficeretur, adeo invictè, adjuvante Domino, omnia pertulit, ut probatio fidei illius omni pretiosior auro, quod per ignem probatur, inventa fuerit in laudem, & gloriam, & honorem, in revelationem Jesu Christi. Tu autem &c.

R. Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis: Et indumento justitiæ circumdedit me.

V. Qua-

¶ Quasi sponfam decora-
tam corona, & quasi spon-
fam ornatam monilibus suis.

Et indumento justitiæ cir-
cumdedit me.

Lectio vi.

ET quoniam ad erigen-
dum sublime Christia-
narum virtutum ædificium,
fidei fundamentum ponen-
dum fuit, illud adeò stabile,
ac inconcussum Teresa col-
locavit, ut juxta Verbum
Domini, comparanda sit
Viro Sapienti, qui ædifica-
vit domum suam supra pe-
tram. Ea etenim firmitate
Sacrosancta Ecclesiæ Sacra-
menta, cæteraque Catholi-
cæ Religionis dogmata cre-
debat, & venerabatur; ut
majorem, ut ipsa sæpius te-
stificabatur, de qualibet re
certitudinem habere non
posset. Hac fidei lucerna
illuminata, Domini Nostri
Jesu Christi Corpus in Sa-
cratissima Eucharistia men-
tis oculis adeò clarè intue-
batur; ut assereret nihil ef-
fe, quod invideret eorum
beatitudini, qui corporeis
oculis Dominum conspexis-
sent. Tu autem &c.

¶ Regnum mundi, & om-
nem ornatum sæculi con-
tempni propter amorem Do-
mini mei Jesu Christi: *

Quem vidi, quem amavi,
in quem credidi, quem di-
lexi.

¶ Eructavit cor meum ver-
bum bonum: dico ego ope-
ra mea Regi.

Quem vidi, quem amavi,
in quem credidi, quem di-
lexi.

Gloria Patri &c.

Quem vidi, quem amavi,
in quem credidi, quem di-
lexi.

IN III. NOCTURNO.

**Lectio S. Evangelii secun-
dum Matthæum.**

Lectio vii.

IN illo tempore: Respon-
dens Jesus, dixit: Con-
fiteor tibi Pater, Domine
Cœli, & Terræ, quia ab-
scondisti hæc à sapientibus,
& prudentibus, & revelasti
ea parvulis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 8. de Verb. Dom. in fin.

PRorsus, quod ad te ipsum
pertinet, quod ad tua,
tenebrosus es. Dic, quia
tu tibi lumen non es; Ut
multum, oculus es, lumen
non es. Quid prodest pa-
tens, & sanus oculus, si
lumen desit? Ergo dic a te
tibi lumen non esse, & cla-
ma, quod scriptum est: Tu
il-

illuminabis lucernam meam Domine. Lumine tuo Domine illuminabis tenebras meas. A me enim nihil, nisi tenebræ, tu autem lumen fugans tenebras, illuminans me; non à me mihi lumen existens, sed lumen non participans, nisi in te. Tu autem &c.

R. Habitare fecit eam Deus sterilem in Domo: * Matrem filiorum lætantem.

V. Cibavit eam pane vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit illam.

Matrem filiorum lætantem.

Lectio viii.

Sic & Joannes amicus Sponsi, Christus putabatur, lumen putabatur. Non erat ille lumen, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Quod autem era lumen, erat lumen verum. Quid est verum? Quod illuminat omnem hominem. Si verum lumen, quod illuminat omnem hominem, ergo illuminat & Joannem rectè dicentem, rectè confitentem: Nos autem de plenitudine ejus accepimus. Vide si aliud dixit, quam: Tu illuminabis lucernam meam Domine. Tu autem Domine &c.

R. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia Populi nostri, quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum: ideo & manus Domini confortabit te: * Et eris benedicta in æternum.

V. Surrexerunt filii tui, & beatissimam prædicaverunt.

Et eris benedicta in æternum.

Gloria Patri &c.

Et eris benedicta in æternum.

Lectio ix.

Denique jam illuminatus, testimoniū perhibebat. Propter cæcos, lucerna diei testimonium perhibebat. Vide quia lucerna est; Vos, inquit, misistis ad Joannem, & voluistis exultare ad horam in lumine ejus. Ille erat lucerna ardens, & lucens. Ille lucerna, hoc est res illuminata, accensa, ut luceret. Quæ accendi potest, potest & extinguī. Sed ut non extinguatur, ventum superbiæ non patiatur. Ergo confiteor tibi Domine Pater Cæli, & Terræ, qui abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, lumen se putantibus, & tenebræ erant: Et

eò quòd tenebrę erant, & lumen se putabant, nec illuminari potuerunt. Tu autē &c.

Te Deum laudamus.

DIE XVII. OCTOBRIS.

Tertia die infr. Octavam.

Fit de S. Heduige Vid. cum commemoratione Octavę.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

Quarta die infr. Octavam.

Fit de S. Luca Evang. cum commemoratione Octavę.

DIE XIX. OCTOBRIS.

Quinta die infr. Octavam.

Fit de S. Petro de Alcant.

Conf. cum commem. Oct.

DIE XX. OCTOBRIS.

Sexta die infr. Octavam.

IN I. NOCTURNO.

Lectiões de Script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bull. Canonizat.

Lectio iv.

Paupertatem adeò dilexit Tereſia, ut non ſolùm labore manuum ſuarum victum ſibi compararet, ſed, ſi quam Monialem vilioribus indutã veſtimentis conſpexiſſet, illico ſua cum illius commutaret; ac ſi quando ſibi neceſſaria deficerent, mirificè lætaretur, & exul-

taret, gratiasque Deo ageret, tamquam inſigne aliquod conſecuta beneficium. Sed inter cæteras ejus virtutes, quibus quaſi Sponſa à Deo ornata mirificè excelluit, integerrima effulſit Caſtitas, quam adeò eximè coluit, ut non ſolùm propoſitum Virginitatis ſervandæ à pueritia conceptũ, uſque ad mortem perduxerit; ſed omnis expertem maculæ, Angelicam in corpore, & corde fervaverit puritatem. Tu autem &c.

R. Dixit mihi Dñus meus: ne timeas filia: * Non rapiet te quiſquam de manu mea.

V. Neque mors, neque vita, neque creatura alia poterit me ſeparare à charitate Dei.

Non rapiet te quiſquam de manu mea.

Lectio v.

ADeò inſignes virtutes mirifica humilitate cordis ornabat. Contumelias verò, & irriſiones ardentiffimè ſitiebat, ac non ſolùm humanos honores, ſed noſci quoque ab hominibus, abhorrebat. Præter hæc omnia divinæ beneficiæ munera, quibus dilectam ſuam Tereſiam, quaſi pretioſis monilibus decoratam

ef-

esse voluit Omnipotens, aliis etiam gratis, & donis abundè ipsam locupletavit: etenim replevit eam spiritu intelligentiæ, ut non solum bonorum operum in Ecclesia Dei exempla relinqueret, sed & illam Cœlestis Sapientiæ imbribus irrigaret, Libris editis de Mystica Theologia, aliisque etiam multa pietate refertis, ex quibus fidelium mentes uberrimos fructus percipiunt. Tu autem &c.

R. Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis: Et indumento iustitiæ circumdedit me.

V. Quasi sponsam decoratam corona, & quasi sponsam ornata monilibus suis. Et indumento iustitiæ circumdedit me.

Lectio vi.

Quibus cœlestibus instructa, ac illustrata muneribus, opus aggressus est maximum quidem, & cuicumque difficillimum, sed Ecclesiæ Christi: perquam utile, ac proficuum: Reformationem enim exorsa est Ordinis Carmelitani, illudque non solum in mulieribus, sed & viris egre-

giè præstiti. Ædificatis, non modo per universas Hispanias, sed & per alias etiam Christiani Orbis partes, tam virorum, quam mulierum Monasteriis: sinè pecunia, sinè proventibus: de sola Dei misericordia præsumens quæ tamen, Domino opus suum confirmante, radices miserunt, incrementum suscepereunt, & demum in domo Dei uberes provetus fructificaverunt. Tu autem &c.

R. Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsisti propter amorem Domini mei Jesu Christi: Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

V. Eruñtavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi.

Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

Gloria Patri &c.

Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. ii.

In illo tempore: Respondens Jesus, dixit: Confiteor tibi Pater, Domine

Coeli, & Terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini
Episcopi.

Serm. 9. de Verb. Dom.
in princ.

Mirum quibusdam videtur, cum audiunt Dominum dicentem: Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos: Tollite jugum meum super vos, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris: Jugum enim meum suave est, & onus meum leve. Et considerant eos, qui jugum ipsum intrepida cervice subierunt, & illam sarcinam mansuetissimis humeris acceperunt, tantis agitari, & exerceri difficultatibus hujus sæculi, ut non à laboribus ad quietem, sed à quiete ad laborem vocati videantur, cum & Apostolus dicat: Omnes, qui volunt in Christo piè vivere, persecutionem patientur. Tu autem &c.

R. Habitare fecit eam Deus sterilem in Domo: * Matrem filiorum lætantem.

V. Cibavit eam pane vitæ,

& intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit illam.

Matrem filiorum lætantem.

LECTIO viii.

AIt ergo aliquis: Quomodo jugum leve est, & sarcina levis, quandoquidem illud jugum, & sarcinam ferre, nihil est aliud, quàm piè vivere in Christo? Et quo modo dicitur: Venite ad me, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos, ac non potius dicitur: Venite, qui vacatis, ut laboretis? Nam, & vacantes invenit, quos conduxit in vineam, ut ferrent æstum diei. Et sub illo jugo leni, & sarcina levi audiamus Apostolum dicere: In omnibus commendantes nosmetipsos tãquam Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis: Et alio in loco in eadem Epistola: A Judæis quinquies quadragenas una minùs accepi, ter virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte, & die in profundo maris fui, & cætera, quæ numerari quidem pericula possunt, sed tolerari, nisi Spiritu Sancto

sto iuvante, non possunt.
Tu autem &c.

R. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia Populi nostri, quia fecisti viriliter, & confortatum est cor tuum: ideo & manus Domini confortabit te: * Et eris benedicta in æternum.

V. Surrexerunt filii tui, & beatissimam predicaverunt.

Et eris benedicta in æternum. Gloria Patri &c.

Et eris benedicta in eternū.

Lectio ix.

OMnia ergo illa, quæ commemoravit aspera, & gravia, frequentius, & abundantius sustinebat, sed profectò aderat ei Spiritus Sanctus, qui in exterioris hominis corruptione, interiorem renovaret de die in diem, & gustata requie spiritali in affluentia deliciarum Dei, in spe beatitudinis future omnia præsentia deliniret aspera, & omnia gravia relevaret. Ecce quàm suave jugum Christi portabat, & quàm levem sarcinam, & omnia illa, quæ superius enumerata, dura, & immania omnis auditor horrescit, levem tribulationem diceret, intuens interioribus, & fide-

libus oculis, quanto pretio temporalium emenda sit futura vita, non pati æternos labores impiorum, & sinè ulla sollicitudine perfrui æterna felicitate justorum. Tu autem &c.

Te Deum laudamus &c.

DIE XXI. OCTOBRIS.

Septima die infr. Octavam.

Fit de S. Hilarione Abbate Ordinis nostri, cum commemoratione Octavæ.

DIE XXII. OCTOBRIS.

Octava S. Terefiæ Virg. & Matris Nostræ, Duplex: Omnia, ut in festo, præter ea, quæ hic sunt propria.

IN I. NOCTURNO.

De Libro Sapientiæ.

Lectio i. Cap. 6.

Melior est sapientia, quàm vires: & vir prudens, quàm fortis. Audite ergo Reges, & intelligite, discite Judices finium terræ. Præbete aures vos, qui continetis multitudines, & placetis vobis in turbis Nationum: quoniam data est à Domino potestas vobis, & virtus ab Altissimo, qui interrogabit opera vestra, & cogitationes scrutabitur: quoniam cum effectis Ministri Regni

illius, non rectè iudicatis, nec custodistis legem iustitiæ, neque secundum voluntatem Dei ambulastis. Horrendè, & citò apparebit vobis: quoniam iudicium durissimum his, qui præstant, fiet. Exiguo enim conceditur misericordia: potentes autem potenter tormenta patientur: non enim subtrahet personam cuiusquam Deus, nec verebitur magnitudinem cuiusquam, quoniam pusillum, & magnum ipse fecit, & æqualiter cura est illi de omnibus. Fortioribus autem fortior instat cruciatio. Tu autè &c.

R. Habitabit in solitudine iudicium, & iustitia in Carmelo fedebit, & erit opus iustitiæ pax: * Et cultus iustitiæ silentium, & securitas usque in sempiternum:

V. Et sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiduciæ.

Et cultus iustitiæ silentium, & securitas usque in sempiternum.

Lectio ii.

Ad vos ergo Reges sunt hi sermones mei, ut discatis sapientiam, & non excidatis. Qui enim custodierint iusta iustè, iustificabuntur: & qui didicerint

ista, invenient quid respondeant. Concupiscite ergo sermones meos, diligite illos, & habebitis disciplinam, Clara est, & quæ numquam marcescit, sapientia, & facile videtur ab his, qui diligunt eam, & invenitur ab his, qui quærunt illam. Præoccupat qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. Qui de luce vigilaverit ad illam, non laborabit: asidentem enim illam foribus suis inveniet. Cogitare ergo de illa sensus est consummatus: & qui vigilaverit propter illam, citò securus erit. Quoniam dignos se ipsa circuit quærens, & in viis ostendit se illis hilariter, & in omni providentia occurrit illis. Initium enim illius verissima est disciplinæ concupiscentia. Tu autem &c.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis. * Propterea benedixit te Deus in æternum.

V. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere, procede, & regna.

Propterea benedixit te Deus in æternum.

Lectio iii.

Cura ergo disciplinæ dilectio est, & dilectio, custodia legum illius est: Custoditio autem legum consum-

summatio incorruptionis est: incorruptio autem facit esse proximum Deo. Concupiscentia itaque sapientiæ deducit ad Regnum perpetuum. Si ergo delectamini sedibus, & sceptris Reges populi, diligite sapientiam, ut in perpetuum regnetis. Diligite lumen sapientiæ omnes, qui præestis populis. Quid est autem sapientia, & quemadmodum facta sit, referam, & non abscondam à vobis Sacramenta Dei, sed ab initio nativitatis investigabo, & ponam in lucem scientiam illius, & non præteribo veritatem: Neque cum invidia tabescente iter habebō: quoniam talis homo non erit particeps sapientiæ: Multitudo autem sapientium fanitas est Orbis terrarum, & Rex sapiens stabilimentum populi est. Ergo accipite disciplinam per sermones meos, & proderit vobis. Tu autem &c.

R. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: *** Quia** deinceps ut vera Sponsa meum zelabis honorem.

V. Sponsabo te mihi in iustitia, & iudicio, & in misericordia, & miserationibus.

Quia deinceps ut vera spon-

sa meum zelabis honorem.

Gloria Patri &c.

Quia deinceps ut vera sponsa meum zelabis honorem.

IN II. NOCTURNO.

Ex Bull. Canoniz.

Lectio iv.

Tantas virtutes Tereſie plurimis, dum adhuc in humanis ageret, miraculis Deus illustravit. Adveniente demum tempore, quo pro tot laboribus pro divino honore exhaustis, ac tot bonis operibus in Ecclesia utilitatem perpetratis, coronam decoris de manu Dei esset receptura, gravi morbo Albæ decumbens, cum toto infirmitatis tempore frequentes, ac plenè admirabiles de Divina charitate cum Sororibus sermones habuisset, sæpius gratias Deo agens, quod se Catholicæ Ecclesiæ aggregasset, commendans tamquam præcipua bona, paupertatem, ac debitam Prepositis obedientiam: accepto humillimè, ac cum cœlesti prorsus charitate Sacro peregrinationis suæ Viatico, ac Extremæ Unctionis Sacramento, Christi Crucifixi effigiem manu tenens, ad cœlestem Patriam evolavit. Tu autem &c.

R. Di-

R. Dixit mihi Dñus meus: ne timeas filia. *** Non rapiet te quisquam de manu mea.**

V. Neque mors, neque vita, neque creatura alia poterit me separare à charitate Dei.

Non rapiet te quisquam de manu mea.

Lectio v.

Pluribus verò signis manifestavit Deus, quàm sublimem gloriæ gradum Teresie elargitus in Celis esset. Multæ etenim Moniales Religiosæ, ac timentes Deum viderūt decorem gloriæ ejus. Alia etenim conspexit supra tectum Ecclesiæ, & in choro, & super decumbentis cubiculum multitudinem cœlestium luminarium, alia Christum Dominum magno coruscantem splendore, & ingenti Angelorum frequentia circumdatum, ejus lecto assistentem, alia plurimos albis amictos vestibus ipsius cellam ingredientes, ac cubiculi circumfusus, quædam etiam in ipso transitu momento candidam columbam ex ipsius ore in Cælum evolantem, alia splendorem ad instar crysalli fenestra egredientem vidit. Corpus exanime speciosissimum, & nulla ruga contractum apparuit,

ac miro decoratum candore suavissimum spirabat odorem, quem vestibibus etiam, ac linteolis, quibus ægra usa fuerat, communicabat.

Tu autem &c.

R. Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis. *** Et indumento justitiæ circumdedit me.**

V. Quasi sponsam decoratam corona, & quasi sponsam ornatam monilibus suis.

Et indumento justitiæ circumdedit me.

Lectio vi.

Sed & alia magnalia, quæ meritis Ancille sue operatus est Deus, ipsius in Paradisum transitum exultabilem reddiderunt. Nam priusquam sepulturæ traderetur, Monialis quædam inveterata capitis, & oculorum infirmitate laborans, apprehensa mortuæ Virginis manu, eaque capiti, oculisque admota, statim convaluit: alia verò in sacrorum pedum osculo sensum odoratus amissum recuperavit. Cùm autem venerabile Sanctæ Virginis cadaver absque ullo prorsus medicamine ligneo loculo inclusum, & altè effossa ad se-

sepulturam humo, reconditum fuisset, tanta inde emanavit celestis odoris fragrantia, ut ob eam causam exhumatum, odorato liquore circumfufum, ac plenè integrum, incorruptum, & flexibile repertum fuerit: quemadmodum etiam triennio post; cum sacrum pignus Abulam asportari deberet, ac deinceps frequenter iussu Apostolicorum Delegatorum inviseretur, iisdem semper celestis gloriæ argumentis prefulgere visum fuit. Tu autem &c.

R. Regnum mudi, & omnem ornatum sæculi contempsi propter amorē Domini mei Jesu Christi: Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

V. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi.

Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

Gloria Patri &c.

Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi.

IN II. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo tempore: Respondens Jesus, dixit: Con-

fiteor tibi Pater, Domine Cœli, & Terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm. 9 de Verb. Dom. in fin.

Non immeritò ille vas electionis cum ingenti lætitia dixit: Non sunt condignæ passionēs hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, & sarcina levis. Et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dicit Psalmista: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras. Sed quæ dura sunt laborantibus, eadem ipsa mitescunt amantibus. Tu autem &c.

R. Habitare fecit eam Deus sterilem in Domo: Matrem filiorum lætantem.

V. Cibavit eam pane vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit illam.

Matrem filiorum lætantem.

Lectio viii.

Propter quod ita divinæ pietatis dispensatione actum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege

lege positus, sed jam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabiliū observatio- num, quod erat revera gra- ve jugum, sed duræ cervi- ci convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, & bonæ spei, & sanctæ cha- ritatis quidquid molestia- rum exteriori homini forin- secus intulisset ille princeps, qui missus est foras, interio- ri gaudio leve fieret. Nihil enim tam facile bonæ vo- luntati est, quàm ipsa sibi. Et hæc sufficit Deo. Tu autem &c.

H. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu honorifi- centia Populi nostri, quia fecisti viriliter, & confor- tatum est cor tuum: ideo & manus Domini confor- tabit te: * Et eris benedicta in æternum.

Y. Surrexerunt filii tui, & beatissimam predicaverunt. Et eris benedicta in æter- num.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Et eris benedicta in æter- num.

Lectio ix.

Quantumlibet ergo sæ- viat iste Mundus, ve- rissimè Angeli nato in car- ne Domino clamaverunt, Gloria in excelsis Deo, & in Terra pax hominibus bo- næ voluntatis: quia qui na- tus erat, suave jugum est, & sarcina levis. Et sicut di- cit Apostolus, fidelis Deus, qui nos non finit tentari supra quod possumus ferre, sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere. Tu autem &c.

Te Deum laudamus &c.

Die XXIV. Novembris.

OFFICIUM
SANCTI PATRIS NOSTRI
JOANNIS à CRUCE
CONF. NON PONT.

Dupl. I. Class. cum Octav.

Omnia dicuntur de Comuni Confess. non Pont. præter ea, quæ sequuntur.

IN PRIMIS VESPER.

Antiphonæ.

Antiph. Adducam eum in montem sanctum meum, & lætificabo eum in domo orationis meæ.

Psal. Dixit Dominus, &c. cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psal. dicitur: Laudate Dominum omnes gentes, &c.

Antiph. Libenter glorabor in infirmitatibus me-

is, ut inhabitet in me virtus Christi.

Antiph. Meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi, & exercébar in justificationibus tuis.

Antiph. De excélsis misit ignem in ossibus meis, & erudivit me.

Antiph. Filii tui de longè venient, & filia tuæ de latere surgent.

Capitulum. Phil. 3. v. 17.

Fratres, imitatores mei estote, & observate eos, qui ita ambu-

Officium S. Joannis à Cruce.

ambulant, sicut habetis
formam nostram.

HYMNUS.

Regis æterni generoso
Miles,
Ordinis nostri Còlumen
Joannes.

Quos tuis læti meritis di-
cimus,
Sùlcipe plausus.

Próspere miram teneris
ab annis

Virginis matris, pereun-
te vita,

Bis manum sentis: pia
jam dicatum

Servat alúmnum.

Prima tu nostræ sòboles
Paréntis,

Quem tibi credit, pó-
pulum refórmas;

Innovas templum, réfi-
cis vetústam

Virginis Ædem.

Sic Redemptóris simi-
lándo gesta,

Per crucem primum ré-
paras decórem,

Ipse qua mundi repará-
vit olim

Damna ruéntis:

Cánticum láudis Tríadi
canámus,

Cui sacrum primò céle-
brans Joannes;

Certa sperátæ retulísse
gáudet

Signa salútis. Amen.

V. Ora pro nobis sancte
Pater Joannes.

R. Ut digni efficiámur
promissionibus Christi.

Ad Magnif. Antiph.

Qui habet zelum le-
gis, exeat post me; & de-
scenderunt multi, quæ-
rèntes judícium, & justí-
tiam in désertum.

ORATIO.

DEUS, qui Sanctum
Joannem Confes-
sorem tuum, ac Patrem
nostrum perfectæ sui ab-
negationis, & crucis a-
matorem exímium effe-
cisti: concéde, ut ejus
imitatióni júgiter inhæ-
réntes, glóriam asse-
quámur ætérnam. Per
Dóminum &c.

Ad

Officium S. Joannis à Cruce.

Ad Matut. Invitat.

Regem Confessorum
Dominum, **Venite** ad-
remus.

Psalmus. **Venite** exulte-
mus &c.

HYMNUS

Dilem Joannes adve-
hit,

Crucis micantem gloria,
Cui fixus hæsit spiritu,
Fixamque gessit corpori,
Non probra, nec ludibria,

Fames, flagella, vincula,
Sedare jam valent sitim,
Qua dura fortis appetit.

Hæc poscit ille gaudia,
Hæc vult laboris præmia,
Hæc vota, confixi Ducis
Vivam referre imagi-
nem.

Noctem volutans mysti-
cam

In nocte lucem percipit,
De luce flammam suscipit,
Carmeli ut agmen in-
struat

Te, Christe, laudent Cæ-
lites,

Tibi que corda dedita
Currant, Joanne prævio,
Ad vera vitæ gaudia.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiphona.

Non judicavi me scire
aliquid inter vos, nisi JE-
sum Christum, & hunc
crucifixum.

Psalm. Beatus vir, &c.

De commun. Conf. non

Pontif.

Antiph. Mihi vivere
Christus est, & mori lu-
crum.

Antiph. Opérui in jeju-
nio animam meam, &
posui vestimentum me-
um cilicium.

Y. Defecit in dolore
vita mea.

R. Et anni mei * in ge-
mitibus.

LECTIO I.

De Epistola B. Pauli
Apóstoli ad Philippenses.

Cap. 1. & 2.

Fratres, vobis doná-
tum est pro Christo,

A 2

non

non solum, ut in eum credatis, sed ut etiam pro illo patiamini, idem certamen habentes, quale & vidistis in me, & nunc audistis de me. Si qua ergo consolatio in Christo, si quod solatium charitatis, si qua societas spiritus, si qua viscera miserationum, impléte gaudium meum, ut idem sapiatis, eandem charitatem habentes, unánimes id ipsum sentientes, nihil per contentiónem, neque per inánem gloriam, sed in humilitate superiores sibi invicem arbitrantes, non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea, quæ aliorum; hoc enim sentite in vobis, quòd & in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo, sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens in similitudinem homi-

num factus, & habitu inventus, ut homo; humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis; propter quod, & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen.

R. Mihi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi: * **P**er quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo.

V. Vivo autem jam non ego, vivit verò in me Christus. **P**er quem &c.

LECTIO II. Ibid. c. 3.

Quicunque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus, & si quid aliter sapitis, & hoc Deus vobis revelabit. Verumtamen ad quod pervenimus, ut idem sapiamus, & in eadem permaneamus régula. Imitatores mei estote, fratres, & observate eos, qui ita am-

Officium S. Joannis à Cruce.

ambulant, sicut habetis formam nostram. Multi enim ambulant, quos saepe dicebam vobis (nunc autem & flens dico) inimicos crucis Christi, quorum finis interitus, quorum Deus venter est, & gloria in confusione eorum, qui terræna sapiunt; nostra autem conversatio in cælis est: unde etiam Salvatorem expectamus, Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem, qua etiam possit subjicere sibi omnia.

R. Castigo corpus meum: * **E**t in servitutem redigo.

V. Ut vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali. **E**t in servitutem &c.

LECTIO III.

Ibid. c. 4.

Nihil solliciti sitis, sed in omni oratione, & obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestrae innotescant apud Deum, & pax Dei, quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, & intelligentias vestras in Christo Jesu. De cætero, fratres, quæcunque sunt vera, quæcunque pudica, quæcunque justa, quæcunque sancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite, & Deus pacis erit vobiscum.

R. Existimo, quod non sunt condignæ passionēs hujus temporis: * **A**d hanc 3 futu-

futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis.

V. Verbum crucis peregrinantibus quidem stultitia est, nobis autem Dei virtus. **Ad** futuram &c.

Gloria Patri &c. Ad futuram &c.

IN II. NOCTURNO.

Antiph. Concáluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis.

Antiph. In factis manuum tuarum meditabar, & defecit spiritus meus.

Antiph. Dedit mihi thesauros absconditos, & arcana secretorum.

V. Cor meum, * & caro mea.

R. Exultaverunt * in Deum vivum.

LECTIO IV.

Joannes à Cruce Fontiberi in Hispania piis parentibus ortus, ab ipsa puerili ætate, quam magnus coram Domino futurus esset, singulâri

Deiparæ Virginis patrocinio non obscurè præmonstratum est. Quare deinceps, & illam impensius colere, cæteraque pietatis opera frequentius exercere cepit, pluribus quotidie sacris eximia devotione ministrans, necnon novas proprium affligendi corpus ad inventiones excogitans; siquidem novennis, relicto sibi parato molliori lecto, supernuda fœmента cubare solébat. Grândior factus, in hospitali Metinæ Campi pauperibus, ac infirmis insigni serviebat charitate. Verum ad altiora vocatus, ibidem in Convéntu Sanctæ Annæ Carmeliticæ Religióni nomen dedit, cujus tamen (obtenta à Superioribus, post emissam professionem, licéntia) severiorem Régulam semper observavit. Sacer-

Officium S. Joannis à Cruce.

7

cérdos ex obediéntia factus tanti ministérii primitias máximo spíritus ardóre auspicatus est.

R. Nostra conversatio in cœlis est : * **U**nde Salvatorem expectamus, Dóminum nostrum Jesum Christum.

V. Glóriam Dómini speculantes, in eandem imaginem transformamur, à claritate in claritatem.

Unde Salvatorem &c.

LECTIO V.

J Am Sacerdos, cum de virtute in virtutem proficeret, sublimiorisque adhuc perfectionis cupidus esset, propósita ei fuit à Sancta Virgine, & Matre Therésia, quam in mulieribus feliciter incéperat, & in viris summóperè exoptabat, Ordinis reformatio; quam amplexus, primus post ipsam Carmelitarum Discalceatorum Patrens esse méruit; innú-

meris simul cum illa pro eorúndem fundatióne, & propagatióne exantlatis, sed mira semper, & heróica fortitúdine superátis labóribus. Ingénti divínæ charitátis æstuábat ardóre, sed non minóri étiam prælucebatur humilitátis exémplo; & cum à Christo Dómino semel interrogarétur, quid vellet pro labóribus, respóndit: Dómine pati, & contémni pro te: sicut étiam semper ab eo postulabat, non ut supérior, sed súbditus, & in loco, ubi prorsus esset ignótus, ut cóntigit, morerétur.

R. Oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt sicut merídiés : *

Et Dóminus implébit splendóribus animam tuam.

V. Mortificátus quidem carne, vivificátus autem spírítu.

Et Dóminus.
LE-

Officium S. Joannis à Cruce

LECTIO VI.

Quamvis sacrae solitudinis peramantissimus esset, quæ tamen verba vitæ æternæ, & arcana Dei ibi in secreto audiébat, proximis étiam in manifestò eructare non desinébant, quorum salutis zelantissimus erat, tum confessiones audiendo, tum prædicationis múnere more Apostólico fungendo. Virginitatem perpétuo còluit, & Sancta Virgo Theresia testata pluries fuit, eum inter puriores animas fuísse, quas tunc Deus in Ecclesiæ militantis thesauro asserváret. Mulieres impudicas à damone suscitatas, & ad labefactandam ejus pudicitiam multóties immíssas, nedum fugávit, sed, quod rarum, ad meliorem partem redúxit. Mirabili Discretionis spirituum **Dono** excelluit.

necnon super daemones império, è quorum miserabili servitute aliquos liberávit. Libros cælesti sapientia refertos de mystica theologia conscripsit, admirabiles planè omnium judicio. Sic ergo potens ópere, & sermone, ecclesiasticis munitus sacramentis, die, & hora à se præsignatis, Crucifixi pedes tenerrimè deósculans, & in hæc verba erumpens: **Dómine**, in manus tuas commendo spiritum meum, animam placidíssimè exhalávit. Ubedæ anno salutis millésimo quingentésimo nonagésimo primo. Moriéntem ignitus globus splendidíssimus excépit, suavíssimúsque odor è corpore emanávit, quod Segóbiæ honoríficè cólitur. Eum miraculis tam ante, quam post óbitum clarum, **Benedíctus** Décimus tertius **Pón-**

Pontifex Maximus so-
lémni ritu in Sanctorum
númerum adscripsit.

R. Resplendebat lucér-
na ejus super caput me-
um: * **E**t ad lumen ejus
ambulabam.

V. Et nox sicut dies illu-
minabitur. **E**t ad lu-
men ejus. **G**loria Patri
&c. **E**t ad lumen ejus &c.
IN III. NOCTURNO.

Antiph. Vir sapiens ple-
bem suam erudit, & fru-
ctus sensus illius fideles
sunt.

Antiph. Cibavit illum
Dominus pane vitæ, &
intelléctus, & aqua sa-
piéntiæ salutaris potavit
illum.

Antiph. Dedit illi scién-
tiam Sanctorum, hone-
stavit illum in laboribus,
& complévit labores il-
lius.

V. Collaudabunt multi
* sapiéntiam ejus.

R. Et usque in sæculum
* non delebitur.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelij
secundum Lucam.

C. 11. V. 33.

In illo tempore: Dixit
Jesus turbis: nemo
lucernam accendit, & in
abscondito ponit, nec
sub módio, sed super
candelabrum, ut, qui
ingrediuntur, lumen vi-
deant. Et reliqua.

Homilia sancti Augusti-
ni Episcopi.

**De Serm. Domini in
monte lib. 1.**

Benè módius dicitur,
sive propter retribu-
tionem mensuræ, qua
quisque recipiet, quæ
gessit in corpore, ut il-
lic, inquit Apóstolus,
recipiat unusquisque,
quæ gessit in corpo-
re, & tanquam de hoc
módio corporis alio in
loco dicitur: in qua
mensura mensi fueritis,
in ea remetiétur vobis,
sive quóniam temporá-

B

lia

lia bona, quæ corpore peraguntur, certa dierum mensura, & inchoantur, & transeunt, quam fortasse significat modius. Aeterna verò, & spiritalia nullo tali fine coarctentur. Non enim ad mensuram dat Deus spiritum.

R. Apérui os suum in oratione: * **E**t Dominus spiritu intelligentiæ replévit illum.

V. Et ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiæ suæ. **E**t Dominus spiritu &c.

LECTIO VIII

Sub modio ergo lucernam ponit, quisquis lucem bonæ doctrinæ commodis temporibus obscurat, & tegit. Super candelabrum autem, qui corpus suum ministerio Dei subjicit; ut superior sit prædicatio veritatis, & inferior servitus corporis: per ipsam

tamen corporis servitutem excelsior luceat doctrina, quæ per officia corporalia: id est, per vocem & linguam, & cæteros corporis motus in bonis operibus insinuat, etiam discipulis. Supra candelabrum ergo ponit lucernam, cum dicit Apostolus: non sic pugno, tanquam aerem cadens, sed castigo corpus meum, & servituti subijcio, ne fortè aliis prædicans, ipse reprobus inveniar.

R. Quæsit verba utilia: * **E**t conscripsit sermones rectissimos, & veritate plenos.

V. Et revêlat profunda de tenebris. Et conscripsit &c. **G**loria Patri, & Filio &c. **E**t conscripsit &c.

LECTIO IX

Quod verò ait, ut luceat omnibus, qui in domo sunt, domum puto

Officium S. Joannis à Cruce.

11

puto dictam habitati-
onem hominum: id est,
ipsum mundum propter
id, quod superius ait:
Vos estis lumen mundi.
Aut si domum quisque
vult accipere Ecclesiam,
nec hoc est absurdum.
Sic luceat, inquit, lumen
vestrum coram homini-
bus, ut videant bona
facta vestra, & glorifi-
cent Patrem vestrum, qui
in cælis est; si tantum-
modo diceret: sic luceat
lumen vestrum coram
hominibus, ut videant
bona facta vestra, finem
constituisset videretur in
laudibus hominum, quas
querunt hypocritæ, &
qui ambiunt ad honores,
& captant inanissimam
gloriam: sed addidit: &
glorificent Patrem ves-
trum, qui in cælis est;
ut hoc ipsum, quod ho-
mo per bona opera pla-
cet hominibus, non ibi
finem constituat, ut ho-

minibus placeat, sed ré-
ferat hoc ad laudem Dei,
& propterea placeat ho-
minibus, ut in illo glorifi-
cetur Deus.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Antiphona.

Natus est princeps fra-
trum, firmamen-
tum gentis, stabilimen-
tum populi.

Psalms. Dominus re-
gnavit &c.

Antiph. Tamquam li-
gnum pomiferum affe-
ret primitiva, quia aquæ
ejus de Sanctuario egre-
diuntur.

Antiph. Aedificabitur ci-
vitas in excelsis, & tem-
plum juxta ordinem su-
um fundabitur.

Ant. Erunt filij ejus sicut
à principio, & cætus ejus
coram me permanebit.

Antiph. Gloria, & divitiæ
in domo ejus, & justitia
ejus manet in sæculum
sæculi.

B 2

Capi-

Capitulum.

FRatres, imitatores mei
estote, & observate
eos, qui ita ambulant,
sicut habetis formam
nostram. *Philip. 3. v. 17.*

HYMNUS.

Dum crucem gestat
Dominus, Joannem
Alloquens, offert meri-
tas coronas;

Is crucis tantum calices
amaros

Sumere poscit.

Sunt pati, ac sperni, sua
vota, merces;

At satis nunquam cumu-
lo dolorum,

Emori nulli sub honore
notus

Instat, habetque.

Per graves tandem crucis
hos labores

Morte concludit, meri-
tumque pandit

Finis extremi globus
igne flagrans

Lapsus Olympo.

Eit micans æther radiis
cubile,

Lampadum lumen tene-
bre scit omne;

Testis est fragrans odor
ipse vitæ

Corpore sparsus,

Summa laus Patri, geni-
toque Verbo,

Et tibi compar utriusque
Flamen,

Quo beatorum pia tur-
ba semper

Pascitur igne. Amen.

V. Eduxit Dominus
lapidem primarium.

R. Et exæquabit grá-
tiam * grátiae ejus.

Ad Bened. Antiph.

Attendite ad petram,
unde excisi estis, ad

Abraham Patrem ve-
strum, & ad Saram, quæ

péperit vos. *Isa. 51. v. 1.*

Oratio ut supra.

Ad Primam.

Antiph. Natus est &c.
ut in Laud. Reliq. ut in

Brev.

Ad Tertiam.

Antiph. Tanquam li-
gnum

Officium S. Joannis à Cruce.

13

gnum pomiferum &c. **ut supra cum Capitulo de Laudibus.**

R. breve. Defecit in dolore: * **Vita mea. Defecit.**

V. Et anni mei in gemitibus. **Vita mea. Glória Patri &c. Defecit &c.**

R. Cor meum, * & caro mea.

R. Exultaverunt * in Deum vivum.

Ad Sextam.

Antiph. Edificabitur civitas &c. **ut in Laud.**

Capitulum.

Philipp. 3. v. 20.

Nostra autem conversatio in calis est; unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Iesum Christum.

R. breve. Cor meum:

* **Et caro mea. Cor meum &c. Exultaverunt in Deum vivum. Et caro mea.**

Glória Patri &c.

Cor meum &c.

V. Collaudabunt multi * sapientiam ejus.

R. Et usque in sæculum * non delebitur.

Ad Nonam.

Antiph. Glória, & divitiæ &c. **ut in Laudibus.**

Capitulum. Phil. 4. v. 9.

Quæ didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite, & Deus pacis erit vobiscum.

R. breve. Collaudabunt multi * Sapientiam ejus.

Collaudabunt multi &c.

Et usque in sæculum non delebitur. Sapientiam

ejus. Glória Patri &c.

Collaudabunt multi &c.

V. Eduxit Dominus * lapideum primarium.

R. Et exaquabit gratiam * gratiæ ejus.

Ad secundas Vesp.

Antiph. Natus est princeps fratrum &c. **ut in Laud.**

Psal. Dixit Dominus. Ut in 1. Vesp.

B 3

Capi-

Capitulum.

Fratres, imitatores mei
estote, & observate
eos, qui ita ambulant,
sicut habetis formam no-
stram.

HYMNUS.

O satis felix! Specu-
lator alti
Núminis, votis, animó-
que Martyr,
Pœnitens Virgo, memo-
rânde vates,
Mystice Doctor.

Sæpe cum Christo, Ge-
nitricè casta
Verba commiscet, supe-
risque vivens;
Inde doctrinæ tua scripta
fulgent
Lumine tanto.

Mente perfusa radiis ab
alto,
Montis Ascensum, Tene-
brasque noctis,
Et facem vivam reco-
lens amoris,
Alta revélas.

Te sacri verbi reserante
sensus,

Dêserit nôstras ânimas
caligo,
Dum facis lumen rûti-
lans oriri
Noctis ab umbris.

Personet laudes Triadi
Joannes,
Cui Pater lumen, tribuit-
que dona
Spîritus, vitæ réserat vo-
lumen

Calicus Agnus. Amen.

V. Ora pro nobis * San-
cte Pater Joannes.

R. Ut digni efficiamur *
promissionibus Christi.

Ad Magnif. Antiph

Filii, confortamini, &
viriliter agite in lege, quia
in ipsa gloriósi éritis.

ORATIO ut supra.

Die XXV. Novembris.

**Fit de S. Catharina, ut
in Brev. cum commemo-
râre. Sancti Joannis,
ac Præsentationis.**

Die XXVI. Novembris.

**Fit de tertia die infra
Octavam S. Patris nostri
Joannis Conf. semid.
Omnia**

**Omnia ut in die festo
præter Lektion.**

IN I. NOCTURNO.

**Lectioes de Scriptu-
ra occurrente.**

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi
Abbatis.

In natali S. Victoris Conf.

Serm. I.

JOannis vita, & gloria
specialis, non tam ad
gloriam, quam ad virtu-
tem provocat omnes, qui
recto sunt corde. Non
recti planè, sed perversi
est animi, ante quærere
gloriam, quam exercere
virtutem, & velle coro-
nari, qui legitimè non
certaverit. Vanum est
vobis, inquit, ante lucem
surgere. Ita est. Frustra
ad celsitudinem nititur
gloriæ, qui prius non
claruit virtute. Frustra
fatuæ virgines sponso
obviam surgunt, quarum
lampades extinguuntur:

& ideo fatuæ, quia vá-
cuis gloriántur lampá-
dibus, virtútis óleum
non habéntes. Absit
mihi gloriári, nisi in gló-
ria illórum, quibus Pro-
phéta congrátulans, ait:
Dómine, in lúmine vul-
tús tui ambulábunt, & in
nómine tuo exultábunt
tota die, & in justítia tua
exaltabúntur. Et infert:
quóniam glória virtútis
eórum tu es. Pulchrè
non eórum, sed virtútis
eórum glória commen-
datur, quæ enim sine vir-
tute est glória, profecto
indébita venit, præpro-
perè affectátur, pericu-
lóse captatur.

¶. Nostra conversatio
&c.

LECTIO V.

HAbémus, dilectíssimi,
in vita Joannis, &
quod dignè mirémur, &
quod salúbriter imité-
mur. Quis non omni
admiratione stupéndum
ducat,

ducat, carne circúmdatum, cælis paténtibus, carnis óculos supérno infigere lúmini, & vidére visiones Dei? Hæc, atque simília in sancto hómīne venerámur, non æmulámur. Mérito quidem, quando & sine salutis perículo possunt non fieri, & sine salutis perículo néqueunt usurpári. Tútius sanè æmulanda solidióra, quàm sublimióra, & quæ magis virtutem redóleant, glóriam minus. Studeámus proinde móribus conformári, cui in mirabilibus similari, & si vólumus, non valémus:

R. Orietur in tenebris
&c.

LECTIO VI.

ÆMulémur in viro sobrium victum, devotum affectum, æmulémur mansuetudinem spiritûs, castimóniam corporis, oris custódiam,

ánimi puritatem; pónere frenum iræ, & modum linguæ; dormire parcius, orare fréquentius; commonére nosmetipsos psalmis, hymnis, canticis spiritalibus; diébus júngere noctes, & divinis laudibus occupáre. Æmulémur charismata melióra; discámus ab ipso, quòd mitis, & húmilis corde fuit. Æmulémur, inquam, quòd éxstitit liberalis in páuperes, jucúndus ad hóspites, pátiens ad peccántes, benígnus ad omnes. Hoc enim mélius: in his forma est, cui imprimámur; in miraculis glória, à qua reprimámur; illa latíficent, ista ædíficent; móveant illa, ista promóveant.

R. Splendebat lucerna ejus &c.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio Sancti Evangé-
lii

lii secundum Lucam.

Cap. 11.

IN illo tempore: Dixit
JESUS turbis: nemo
lucernam accendit, & in
abscondito ponit, neque
sub modio, sed super
candelabrum, ut, qui in-
grediuntur, lumen vi-
deant. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

Hom. 10. in c. 5. Matth.

PER hanc comparatio-
nem vult ostendere,
quare Sanctos suos ipse
Christus manifestat, &
non sinit eos esse abscon-
sos. Id est, quia nec qui
accendunt lucernam,
ideò eam accendunt, ut
ponant sub modio, sed
super candelabrum, ut
lúceat omnibus, qui in
domo sunt. Qui sunt ac-
censores lucernæ? Pa-
ter, & Filius. Quæ est
illa lucerna? Verbum
divinum, de quo dictum
est: lucerna pedibus

meis Verbum tuum, ut
lúceat: id est, appareat,
& illúminet, qui sunt vel
in domo Ecclesiæ, vel in
domo omnium mundó-
rum. Quod est cande-
labrum? Ecclesiæ, quæ
bájulat verbum vitæ;
consequenter dicit &
Paulus: inter quos lucé-
tis, sicut luminaria in sæ-
culo, verbum vitæ con-
tinentes. Consequen-
ter & omnis Ecclesiásti-
cus vir habens Verbum
Dei, dicitur candelá-
brum.

R. Apérui os suum in
oratione &c.

LECTIO VIII.

Módii autem sunt hó-
mines mundiales,
vácui à Deo, & ab ómni-
bus, quæ sunt Dei. Di-
cuntur autem módii,
quóniam sicut módii de-
super quidem vácui sunt,
desúptus autem pleni:
sic omnes mundi ama-
tóres, & carnis, in spiri-
tuáli-

tuálibus quidem, & divinis, quæ superiora rectè esse dicuntur, vacui sunt, & insensati: in inferioribus autem: id est, in mundialibus, & terrenis aliquatenus pleni videntur, & sapientes. Propterea sicut in modio si volueris aliquid reponere, necesse est, ut cadat deorsum ad inferiora ejus, & tenebrósa: sic homini carnali, & mundiali, & vacuo, si dixeris aliquid, quod est Dei, non illud tenet in superiori parte mentis suæ, aut cordis, nec portat illud in ore; sed confestim cadit de mente ejus, & corde deorsum in terréna, & tenebrósa, ut nec illi profit, nec aliis.

R. Quæsitit verba utilia &c.

LECTIO IX.

Nunc autem sciens, quóniam ille est laudábilis, qui facit, quod

docet, addit, & dicit: sic luceat lux vestra coram homínibus, ut videant ópera vestra bona, & magnificent Patrem vestrum, qui in cælis est: id est, sic illumináte, non ut verba vestra tantummodo audiant homines, sed ut ópera vestra bona videant, ut quos illuminaveritis per verbum, condiatis per exempla óperum vestrorum: quóniam qui docet, & facit, quod docet, verè ille docet: qui autem non facit, quod docet, non alium docet, sed seípsum condémnat. Et melius est facere, & non docere, quàm docere, & non facere; quóniam qui facit, & si tacuerit, aliquos corrigit suo exemplo: qui autem docet, & non facit, non solum neminem corrigit, sed adhuc multos scandalizat.

Te Deum &c.

Die

Die XXV II. Novembris.

Quarta die infra Octa.
S. P. N. Joannis à Cruce.

IN I. NOCTURNO.

Lectioes de Scriptura
occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi
Abbatis.

In natali S. Victoris

Serm. I.

EPulémur, dilectíssi-
mi, ad mensam Dí-
vitis vocáti, mensam a-
bundántem pánibus, de-
litiis cumulátam. An
non Dives, qui exem-
plis nos réficit, prótegit
méritis, lætíficat signis?
Convívio planè, in cu-
jus hódie convívio so-
lémni Angeli, & hómi-
nes páriter congregán-
tur; hi, ut reficiántur,
illi, ut delitiéntur; isti,
ut proficiant, illi, ut gáu-
deant, cujus vita repléta
bonis, quid est nisi men-
sa reférta cibis, nec ta-

men ómnibus omnia
apponúntur. Cautum
est mihi eligere mea, &
aliéna non tangere; non
exténdam manum ad
glóriam miraculórum,
ne, si attentávero, quod
desuper non accépi, per-
dam méritò, & quod
videor accepisse.

¶. Nostra conversatio
&c.

LECTIO V.

NOn levo cum illo
óculos ad miránda
secreta cæléstia, ne op-
préssus à glória, confú-
sus resiliam, serò confú-
giens ad consílium sapi-
éntis, qui ait: altióra
te ne quæsieris, & for-
tióra te ne scrutátus fúe-
ris. Infértur mensis vi-
num novum aquárum
rubéntium; non tango,
quia non mihi appósi-
tum scio, qui simíliter
eleménta mutáre, natú-
ras innováre non váleo.
Imperat ille dæmónibus

adhuc in corpore vivens,
vinctum in corpore solvit
corpore jam solutus. Cibi
sunt, sed non mei, equi-
dem ju. undi, & sapidi,
sed non tangit illos ani-
ma mea; quoniam non
est inopi mihi, unde suffi-
ciam talia redhibere.

¶ Orietur in tenebris
&c.

LECTIO VI.

AT, si diligenter con-
sidero, ecce præ
oculis in mensa sancti
censura judicii, disciplinæ
rigor, sanctitatis specu-
lum, vitæ forma, virtú-
tis insigne. Hæc à me,
& absque præsumptione
sumuntur, & salubriter
insumuntur, & si dissi-
mulo, districtè repo-
scuntur. Audi adhuc,
quænam mihi jure appô-
sita putem. Si panem
doloris, & vinum com-
punctionis de Divitis
mensa obtuleris, tollo
securus, qui sum pauper,

& inops. Erunt mihi
lacrymæ meæ panes die,
ac nocte, & poculum
meum cum fletu miscé-
bo; pars mea hæc, qui
dolenda commisi. Hæc
mihi appôni, hæc à me
repetitum iri non dúb-
ito, non signa, & prodí-
gia; vasa enim sunt in
honorem illi, qui nos in-
vitavit, non cibi páupe-
rum.

¶ Splendebat lucerna
ejus &c.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Cap. II.

IN illo tempore: Dixit
Jesus turbis: nemo
lucernam accendit, & in
abscondito ponit, neque
sub módio, sed supra
candelabrum, ut, qui in-
grediuntur, lumen ví-
deant. Et reliqua.
Homilia sancti Ambrosii
Episcopi.

Lib.

Lib. 7. Comment. in Luc.
cap. 11. post init.

Quia in superioribus Ecclesiam synagoga prætulit, hortatur nos, ut fidem potius nostram ad Ecclesiam transferamus. Lucerna enim fides est, juxta quod scriptum est: lucerna pedibus meis Verbum tuum, Domine. Verbum enim Dei fides nostra est: Verbum Dei lux est. Lucerna est fides. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum: lucerna autem lucere non potest, nisi aliunde lumen acciperit.

R. Aperuit os suum &c.

LECTIO VIII.

Hæc est lucerna, quæ accenditur, virtus scilicet mentis, & sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperiri. Nemo ergo fidem sub lege constituat: lex enim

intra mensuram est, ultra mensuram gratia: lex obumbrat, gratia clarificat, & ideo nemo fidem suam intra mensuram legis includat, sed ad Ecclesiam conferat, in qua septiformis spiritus relucet gratia, quam Princeps ille Sacerdotum fulgore supernæ Divinitatis illuminat, ne eam legis umbra restinguat.

R. Quæsitit verba utilia &c.

LECTIO IX.

Denique lucerna illa, quam matutinis, vespertinisque temporibus ritu veteri Judæorum Princeps Sacerdotum solébat accendere, velut sub modio sita legis evanuit, & civitas illa Hyerusalem, quæ in terris est, quæ occidit Prophetas, quasi in convallé fletus posita, delitescit: illa autem Hyerusalem, quæ in cælo est, quam mi-

litat fides nostra, in illo altissimo omnium locata monte: hoc est, Christo, non potest tenebris, & ruinis hujus mundi abscondi, sed fulgens candore solis æterni luce nos gratiæ spiritualis illuminat.

Te Deum &c.

Die XXVIII. Novemb.

Fit de Octava Præsentationis cum commemoratione Octavæ S. Joannis.

Die XXIX. Novembris.

Sexta die infra Octav. S. P. N. Joannis à Cruce Confessoris semiduplex. IN I. NOCTURNO. Lektionen de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

In Festo S. Malachie

Serm. 2.

Quasi unus omnium parens vivebat om-

nibus Joannes, quasi gallina pullos suos, sic fovebat omnes, & in velamento alarum suarum protegēbat. Non sexus, non ætas, non conditio discernebatur, aut persona: deerat nemini, expanso omnibus gremio pietatis. De quacunque tribulatione clamaretur ad eum, propriam reputabat, nisi quod in sua patiens, in aliena compatiens erat, plerumque & impatiens. Non tamen ita omnibus intendebat, ut se solum exponeret, solum curæ exciperet generali. Erat & sui sollicitus, se ipsum custodiēbat. Ita benignè totus suus, & totus omnium erat, ut nec charitas à custodia sui, nec proprietas ab utilitate communi eum impedire, vel retardare in aliquo videretur.

Nostra conversatio &c. **LE-**

LECTIO V.

SI videres hominem solum, & secum habitantem, putares soli vivere Deo, & sibi. Sine turbatione versabatur in turbis, sine otio tempus, quod otio dederat, transigebat. Quomodo otiosus, quando exercebatur in justificationibus Domini? Nam etsi habebat tempus liberum à necessitatibus plebium, non tamen à sanctis meditationibus feriatum, non orandi studio, non ipso otio contemplandi.

P. Orietur in tenebris &c.

LECTIO VI.

Sermo illi in tempore otii, aut serius, aut nullus. Aspectus ejus, aut officiosus, aut demissus, & cohibitus intra se. Nempe (quod non mediocri laudi inter sapientes ducitur) oculus ejus in capite ejus, nusquam

avolans, nisi cum virtuti paruisset; risus aut indicans charitates, aut provocans, rarus tamen, & ipse quidem interdum eductus, excussus nunquam: qui ita nuntiaret cordis læticiam, ut orationem gratiam non minuere, sed augere. Tam modestus, ut levitatis non posset esse suspectus, tantillus tamen, ut hilarum vultum ab omni tristitiæ nævo vel núbilo vindicare sufficeret.

P. Splendebat lucerna ejus &c.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Cap. II.

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis: nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub módio, sed supra candelabrum, ut, qui in-

ingrediuntur, lumen videant. Et reliqua.

Homilia S. Augustini
Episcopi.

Lib. cont. quinque hæres.
Tom. 6.

Scriptum est: lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine, & lumen semitis meis. Et de Deo dictum est: ignis consumens. Accedite ergo, & lucernam diligenter considerate, vestrasque fatuas tenebras removete. Nemo accendit lucernam, & ponit eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt. Ista domus totus est mundus; lucernæ accensio Verbi est incarnatio; candelabrum autem crucis est lignum; lucerna in candelabro lucens, Christus in cruce pendens.

R. Apérut os suum &c.

LECTIO VIII.

Nemo accendit lucernam, & ponit eam sub modio, sed supra candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt. Vides tu, videamus & nos. Tenebræ sunt, non offendamus in paganis, non erramus cum hæreticis; luceat nobis lucerna; doceat nos Verbum in carne; omnes audiamus, nemo aures claudat; audiant pagani irrisores; audiant judæi persecutores; audiant manichæi phantasmatum somniatores; audiant hæretici erronei litigatores; audiant, & maxime audiant etiam catholici fideles, Dei cultores; isti audiant, ut instruantur; illi, ut corrigantur; aut isti audiant, ne seducantur; illi, ut puniantur.

R. Quæsit verba utilia &c.

Lect.

Lect. IX. dicitur de
Vigilia S. Andreae ut in
Brev: Quando autem
hæc Vigilia venerit in Ad-
ventu, Lectio IX. erit,
quæ sequitur.

LECTIO IX.

Ejusd. de Serm. Domini
in monte. lib. 2.

Tom. 4.

Lucerna corporis tui
oculus tuus est. Si
ergo oculus tuus simplex
fuerit, totum corpus
tuum lucidum erit. Qui
locus sic intelligendus
est, ut novèrimus omnia
opera nostra tunc esse
munda, & placere in
conspèctu Dei, si fiant
simplici corde: idest, in-
tentione supèrna sine illo
charitatis, quia & pleni-
tudo legis charitas. Ocu-
lum ergo hic accipere de-
bemus ipsam intenti-
onem, qua facimus, quid-
quid facimus; quæ si
munda fuerit & recta, &

illud aspiciens, quod aspi-
ciendum est, omnia ope-
ra nostra, quæ secun-
dum eam operamur,
necesse est, bona sint.
Non ergo quid quis-
que faciat, sed quo ani-
mo faciat, consideran-
dum est: Hoc est enim
lumen in nobis, quia hoc
nobis manifestum est,
bono animo nos facere,
quod facimus; omne
enim, quod manifesta-
tur, lumen est.

Te Deum laudamus &c.

Die XXX. Novembris.

**Fit de S. Andrea Apo-
stolo absque Comme-
moratione S. Joannis,
præterquam in II. Ve-
speris.**

Die I. Decembris.

OCTAVA.

**S. Joannis à Cruce Conf.
Duplex.**

**Omnia, ut in die festo,
exceptis lectionibus.**

D

IN

IN I. NOCTURNO.

LECTIO I.De Epistola prima Beati
Pauli Apostoli ad
Corinthios.**Cap. I.**

Verbum crucis pere-
runtibus quidem stul-
titia est; iis autem, qui
salvi fiunt: idest, nobis,
Dei virtus est. Scriptum
est enim: perdam sapien-
tiam sapientium, & pru-
dentiam prudentium re-
probabo. Ubi sapiens? Ubi
scriba? Ubi conquistor
huius sæculi? Nonne stul-
tam fecit Deus sapientiam
huius mundi? Nam, quia
in Dei sapientia non cog-
novit mundus per sa-
pientiam Deum; placuit
Deo per stultitiam præ-
dicationis salvos facere
credentes. Quoniam
& Judæi signa petunt, &
Græci sapientiam qua-
runt: nos autem prædi-
cāmus Christum cruci-
fixum. Judæis quidem

scandalum; gentibus
autem stultitiam: ipsis
autem vocatis Judæis,
atque Græcis Christum
Dei virtutem, & Dei sa-
pientiam: quia quod
stultum est Dei, sapien-
tius est hominibus, &
quod infirmum est Dei,
fortius est hominibus.

✠. Mihi absit &c.

LECTIO II.

Videte vocationem ve-
stram, fratres, quia
non multi sapientes se-
cundum carnem, non
multi potentes, non mul-
ti nobiles: sed, quæ
stulta sunt mundi, elegit
Deus, ut confundat sapi-
entes: & infirma mundi
elegit Deus, ut confun-
dat fortia, & ignobilia
mundi, & contemptibi-
lia elegit Deus, & ea quæ
non sunt, ut ea, quæ
sunt, destrueret: ut non
gloriētur omnis caro in
conspēctu ejus. Ex ipso
autem vos estis in Chri-
sto

sto JEsu, qui factus est nobis sapientia à Deo, & justitia, & sanctificatio, & redemptio: ut quemadmodum scriptum est: qui gloriatur, in Dómino gloriétur.

R. Castigo corpus meum &c.

LECTIO III.

ET ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni, non in sublimitate sermonis, aut sapientiæ, annúntians vobis testimonium Christi. Non enim judicavi me scire aliquid inter vos, nisi JEsum Christum, & hunc crucifixum. Et ego in infirmitate, & timóre, & tremóre multo fui apud vos. Et sermo meus, & prædicatio mea non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis, sed in ostensione spíritus, & virtútis: ut fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei.

Sapientiam autem loquimur inter perfectos, sapientiam verò non hujus sæculi, neque principum hujus sæculi, qui destruuntur: sed loquimur Dei sapientiam in mystério, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante sæcula in glóriam nostram.

R. Existimo &c.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Sermo S. Bernárdi
Abbatis.

De S. Victore Conf.

Serm. 11.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indúlxit Joannem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudéte, quòd factus de medio, appropriavit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvaréntur. Habet ex homínibus, cui

D 2

hómi-

hóminum peccáta condónet misericors, & miserátor Dóminus, habet tempus, & locum intercedéndi pius, & misericors advocátus. Equidem locum quiétum, & tempus feriátum. In terris visus est, ut esset exémplo; in cælum levátus est, ut sit patrocínio. Híc infórmát ad vitam, illic invítat ad glóriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desiderat, & supplicántis afféctum, & supplicatiónis fructum.

v. Nostra conversatio &c.

LECTIO V.

HÆc dies glorióse migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus, exultémus, & latémur in ea. Introívit in poténtias Dómini: gaudeámus,

quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Joánnes, pósito corpore, quo solo præpediri ab intróitu glóriæ videbátur, tantò alácrior, quanto expeditior penetrávit in sancta, similis factus in glória Sanctórum. Hódie de novíssimo, & húmili loco, quem sibi ex consílio Salvatóris elégerat, ipso summo Patrefamílias evocánte, verus amicus ascéndit supérius, & est illi glória coram simul discumbéntibus. Hódie, depósito mundo, & mundi príncipe triumpháto, supra mundum verè victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miraculis gloriósus.

v. Oriétur in ténebris &c.

LE.

LECTIO VI.

O Miles emérite! Qui
Christiánæ militiæ
duris labóribus angélicæ
fœlicitátis réquiem com-
mutásti, réspice ad im-
béllés, & imbecílles com-
mitónes tuos, qui inter
hostíles gládios, & spiri-
táles nequítias, tuis láu-
dibus occupántur. Quàm
pium, quàm dulce, quàm
suave in hoc loco affli-
ctiónis, & in hoc cörpero
mortis te cánere, te
cólere, te precári. No-
men tuum, & memoriále
tuum favus distíllans in
lábiis captivórum; mel,
& lac sub lingua eórum,
qui tui memória dele-
ctántur. Eja ergo, for-
tis athléta, dulcis patróné,
advocaté fidélis, exsúrge
in adjutórium nobis, ut
nos de nostra ereptióne
gaudeámus, & tu de ple-
na victória gloriéris.

R. Splendébat lucérna
ejus &c.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO VII.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Cap. 11.

IN illo témpore: Dixit
JEsus turbis: nemo
lucernam accéndit, & in
abscóndito ponit, neque
sub módio, sed super can-
delábrum, ut qui ingre-
diúntur, lumen vídeant.
Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Epíscopi.

**Par. 2. supplem Serm. 3.
de S. Joan. Bapt.**

Nemo accéndit lucér-
nam, & ponit eam
sub módio. Quod vos
dixi lumen, lucérnam
vos dixi, nolíte exultáre
in supérbia, vestra ne
flammula extingúatur.
Non vos pono sub mó-
dio, sed ut luceátis: in
candelábros éritis. Quod
est candelábrum lucér-
næ? Audíte: candelá-
brum estóte lucérnæ, &

habébitis candelábrum :
Crux Christi est ma-
gnum Candelábrum: qui
vult lucére, non eru-
béscat de ligneo cande-
lábro.

R. Apérui &c.

LECTIO VIII.

Audi, ut intélligas,
quòd candelábrum
Crux Christi est. Audi
ergo Paulum Apósto-
lum, audi lucérnam in
candelábro exultántem.
Mihi áutem (ait, clamat;
quid tibi áutem?) absit
gloriári, nisi in cruce
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, per quem mihi mun-
dus crucifixus est, & ego
mundo. Laudástis, &
favístis. Crucifigátur vo-
bis mundus, crucifigími-
ni mundo. Quid est hoc?
Felicitétem non quærá-
tis de mundo; abstinéte
vos à fœlicitáte mundi.

Blandíur mundus? Ca-
veátur corrúptor. Miná-
tur mundus? Non ti-
meátur oppugnátor.

R. Quæsiuit verba uti-
lia &c.

LECTIO IX.

Si bona mundi non te
corrúperint, si mala
mundi non te corrúpe-
rint, Crucifixus es mun-
do, gloriáre in candelá-
bro, lúceas in candel-
bro. Serva humilitátem,
ut téneas splendórem.
Observa, ne supérbia ex-
tinguáris. Consérva,
quod factus es, ut de fa-
ctóre gloriéris. Quid
enim eras homo? Omnis
homo atténde, quid na-
tus es, & si nóbilis natus
es, nudus natus es. Quid
est nobilitas? Natívitás
páuperis, & Dívitis aquá-
lis est nùditas.

Te Deum Laudámus &c.

OR-

ORDINIS CARMELITARUM EXCALCEATORUM.

Congregationum Hispaniæ, & Italiæ

Officium superscriptum, cum Oratione, Antiphonis, Hymnis, Lectionibus, & Responsoris propriis, & Missa S. Joannis à Cruce ab Eminentissimo & Reverendissimo D. Cardinale Guadagni Ponente revisum, ac maturè consideratum, ac in Sacra Rituum Congregatione relatum, Sac. eadem Congregatio ad instantiam Patris Nicolai à Jesu Maria Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationis Hispania Procuratoris Generalis, & Patris Isidori à Cruce Procuratoris Generalis Congregationis Italia dicti Ordinis approbavit, ac singulis annis die 24. Mensis Novembris, tanquam de die Festo dicti S. Joannis à Cruce, loco alterius diei 14. Decembris ipsius Sancti propria, & per totam Octavam sub Ritu duplici primæ Classis ab omnibus Religiosis, & Monialibus totius Ordinis Carmelitarum Excalceatorum recitari, & respectivè celebrari, & in ipsorum Breviario, ac Missali in posterum imprimi posse benignè concessit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 15. Martij

1732.

Facta

Factaque deinde per me Secretarium de prae-
dictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sancti-
tas sua benignè annuit. Die 22. ejusdem Mensis,
& Anni 1732.

A. F. Card. Zondadari Pro-Præf.

Loco Sigilli.

**N. M. Tedeschi Archiep. Apamensis
Sac. Rit. Congr. Secr.**

**Romæ M. DCC. XXXII. typis Reve-
rendæ Camerae Apostolicæ.**

Superiorum Permissu.

Reimpressum Monachij typis Joan. Lucæ Straub.

Die xxvii. Augusti.

OFFICIUM

TRANSVERBERATIONIS CORDIS

S. THERESIÆ

VIRGINIS, ET MATRIS NOSTRÆ

Duplex secunda Classis.

AD VESPERAS.

Antiphona. Adjuro vos.

Cum reliquis de Laudibus.

Psalmus. Dixit Dominus.

Cum reliquis de Com. Virgi-
num.

Capitulum. *Ad Hebr. 4.*

Ratres. Vivus est enim
Sermo Dei, & effi-
cax, & penetrabilior
omni gladio ancipiti,
& pertingent usq; ad divisio-
nem animæ, ac spiritus, com-
pagum quoque, ac medulla-
rum, & discretor cogitatio-
num, & intentionum Cordis.

Hymnus. Regis superni nun-
tia. *Ut in die xv. Octobris.*

Psal. 25. V. Proba me Domi-
ne, & tenta me.

R. Ure renes meos, & cor
meum.

Cant. 5. Invenerunt me custo-
des, qui circumeunt Civita-
tem, percusserunt me, & vul-
neraverunt me.

Oratio.

DEus, qui illibata præ-
cordia Beator Virginis
Theresiæ Sponsæ tuæ, ac Ma-
tris nostræ ignito jaculo trans-
fixisti, & Charitatis Victi-
mam consecrasti: ipsa interve-
niente concede, ut Corda no-
stra ardore Sancti Spiritus fer-
veant, & te in omnibus super
omnia diligant. Qui vivis,
& regnas cum Deo Patre in
unitate ejusdem &c.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Christum vulnerantem The-
resiam amore languentem:

Venite adoremus.

Psal. 94. Venite exultemus.

A

Hym-

Officium S. Theresiæ.

*Hymnus . Felix dies , qua
candidæ . Ut in die obitus .*

IN I. NOCTURNO .

Antiphona .

*Cant 8. Pone me ut signacu-
lum super Cor tuum , quia for-
tis est ut mors dilectio .*

*Psal. 8. Domine Dominus no-
ster .*

*Antiph. Jerem. 50. Sagitta
ejus quasi interfectoris non re-
vertetur vacua .*

*Psal. 18. Cœli enarrant glo-
riam Dei .*

*Antiph. Job. 16. Convulnera-
vit lumbos meos ; concidit me
vulnere super vulnus .*

Psal. 23. Domini est terra .

*Ps. Proba me Domine , & ten-
ta me .*

*R. Ure renes meos , & cor
meum .*

De Canticis Canticorum .

Lectio I. Cap. 5.

Pessulum ostii mei aperui
Dilecto meo , at ille decli-
naverat , atque transierat : Ani-
ma mea liquefacta est , ut lo-
cutus est , quæsiui , & non in-
veni illum : vocavi , & non

respondit mihi . Invenerunt
me Custodes , qui circumeunt
Civitatem : percusserunt me ,
& vulneraverunt me ; tulerunt
pallium meum mihi Cu-

stodes murorum . Adjuro vos
filix Jerusalem , si inveneritis
Dilectum meum , ut nuntietis
ei , quia amore langueo .

*Job. 5. R. Qui facit magna ,
& mirabilia : * ipse vulnerat ,
& medetur .*

*Ps. Percutit , & manus ejus sa-
nabunt . Ipse .*

Lectio II. Cap. 7.

EGo Dilecto meo , & ad me
conversio ejus . Veni Dile-
cte mi , egrediamur in agrum ,
commoremur in Villis . Mane
surgamus ad Vineas , videamus
si floruit vinea , si flores
fructum parturiunt , si florue-
runt mala punica : ibi dabo tibi
ubera mea . Mandragoræ de-
derunt odorem . In portis no-
stris omnia poma : nova , & ve-
tera Dilecte mi servavi tibi .

*Isai 31. R. Omnipotens , cu-
jus ignis est in Sion . * Et ca-
minis ejus in Jerusalem .*

*Ad Hebr. 1. Ps. Facit Ange-
los suos Spiritus , & ministros
suos flammam ignis . Et Ca-
minis .*

Lectio III. Cap. 8.

Pone me ut signaculum su-
per Cor tuum , ut signa-
culum super brachium tuum :
quia fortis est , ut mors dilec-
tio , dura sicut infernus æmu-
latio ;

Officium S. Theresie.

latio; lampades ejus lampades
ignis, atque flammarum.
Aquæ multæ non potuerunt
extinguere charitatem, nec flu-
mina obruent illam, si dederit
Homo omnem substantiam.
Domus suæ pro dilectione,
quasi nihil despiciet eam.
Tren. 1. R. De excelsis misit
ignem in ossibus meis: * Et
erudivit me.
Cant. 2. V. Ordinavit in me
Charitatem. Et erudivit me.
Gloria Patri. Et erudivit me.
IN II. NOCTURNO.
Antiphona.
Tren. 2. Conturbata sunt vi-
scera mea, effusum est in ter-
ra jecur meum.
Psal. 44. Eructavit Cor meum
verbum bonum.
Antiph. Cant. 8. Lampades
ejus lampades ignis, atque
flammarum.
Psal. 45. Deus noster refu-
gium, & virtus.
Antiph. Job. 23. Mollivit Cor
meum, & probavit me quasi au-
rum, quod per ignem transit.
Psal. 47. Magnus Dominus,
& laudabilis nimis.
Psal. 35. V. Concaluit Cor
meum intra me.
R. Et in meditatione mea
exardescet ignis.

Ex bulla Canonizationis.

§. 6. & 12.

Ex Vita S. Theresie Cap. 29.

Lectio IV.

INter cæteras Theresie vir-
tutes, præcipuè emicuit
dilectio Dei, quæ adeò in Cor-
de ejus exarsit, ut Confessarii
ipsius Theresie tanquam non
hominis, sed Cherubim pro-
priam admirarentur, & cele-
brarent. Quam etiam Domi-
nus Noster Jesus Christus
multis visionibus, & revela-
tionibus mirabiliter auxit:
quandoque enim data dextera,
clavoque extenso, illam in
Sponsam suam adoptavit: at-
que his verbis alloqui dignatus
est: deinceps ut vera Sponsa
meum zelabis honorem: jam
ipse sum totus tuus, & tu
tota mea.

Jerem. 17. R. Ego Dominus
scrutans Cor. * Do unicuique
juxta viam suam, & juxta fruc-
tum ad inventionum suarum.

Psal. 74. V. Quam bonus
Israël Deus rectis Corde!
Do unicuique.

Lectio V.

ALiquandò etiam Ange-
lum vidit ignito jaculo
sibi præcordia transverberan-
tem. Quod ipsa enarrat his

verbis : videbam ad sinistram meam Angelum astantem corporali specie ; non erat magnus , sed parvus , formaque pulcherrima , ac vultu sic accenso , & flagrante , ut videretur ex supremis , qui penitus exardent , sive ex iis , qui Seraphim dicuntur . Aspiciebam eum in manibus gestare longum jaculum aureum , & in extremo cuspidis parum ignis : jaculo autem non semel cor meum transverberabat usque ad viscera ; hæc verò mihi videbatur secum asportare , cum jaculum educeret , exindeque me prorsus relinquere Dei amore æstuantem . Erat quidem tam vehemens dolor vulneris , ut me compelleret in gemitus iteratos prorumpere , & adeò excellens suavitas , quam in me hic dolor intensissimus efficit , quod desiderabile non sit , ut auferatur , nec animæ quidquam placeat , nisi Deus ipse .

1. Reg. 20. R. Ait Dominus ad puerum suum : affer mihi sagittas , quas ego jacio .

Ps. Venit itaque puer ad locum jaculi , collegit sagittas , & attulit ad Dominum . Affer mihi .

Lectio VI.

EX quibus Cœlestibus donis Divini amoris flamma in ejus corde adeò exæstuabat , ut maximè arduum votum à Deo edocta emisit , efficiendi semper quidquid perfectius esse , & ad majorem Dei gloriam pertinere intelligeret . Quin etiam post mortem cuidam Moniali per visum manifestavit , se non vi morbi , sed ex intolerabili Divini amoris incendio vita excessisse . Cum autem illius Cor incorruptum , ac transverberationis signis decoratum in Ecclesia Sanctissimæ Incarnationis Monialium Ordinis Carmelitarum Excalceatarum Albæ repositum frequenti , & pio concursu Christi Fideles in præsentem usque diem venerentur , iis omnibus perspectis **BENEDICTUS XIII.** Pont. Maximus Solemnitatem hanc ad recolendam insignis Prodigii memoriam in eodem Ordine quotannis celebrari concessit .

Job. 6. R. Sagittæ tuæ Domine in me sunt : * Quæ est fortitudo mea , ut sustineam ?

Psal. 72. Ps. Defecit caro mea , & Cor meum Deus cordis mei . Quæ est . Gloria Patri . Quæ est . **IN**

IN III. NOCTURNO.

Antiphona.

Cant. 2. *juxta 70.* Fulcite me floribus, stipate me malis, quia vulnerata charitate ego sum.

Psal. 95. Cantate Domino canticum novum.

Antiph. Job. 23. Manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Psal. 96. Dominus regnavit, exultet Terra.

Antiph. Jerem. 30. Percussiste, insanabilis est dolor tuus, à vulneribus tuis sanabo te.

Psal. 97. Cantate Domino Canticum novum.

Psal. 93. V. Secundum multitudinem dolorum in corde meo.

R. Consolationes tuæ lætificaverunt Animam meam.

Lectio Sancti Evangelii secundam Lucam. c. 12.

Lectio VII.

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: omni, cui multum datum est, multum quæretur ab eo: & cui commendaverunt multum, plus petent ab eo; ignem veni mittere in terram. Et reliqua.

Homilia S. Basilii Magni.

Ex lib. Regul. fusius disput. in Respons. ad Interrog. 2.

Quid est quæso pulchritudine Divina admirabilius? Quæ notio Dei Majestate excogitari gratiosior potest? Quod ejusmodi desiderium, quis secum comminisci queat, cujusmodi est illud, quod animæ vitiis omnibus perpurgatæ divinitus ingeneratur? Adeò vehemens, adeòve intolerandum? Quæ verè, sincerèque dicere illud possit: ego amore langueo, & vulnerata charitate ego sum. Inexplicabiles prorsus, nec ulli pro dignitate enarrabiles, quæ à fulgurantissimo fonte illo Divina pulchritudinis intermicant, & profiliunt fulgetræ. Nulla eas Oratio dignè repræsentet, nullus percipiat auditus, licet Luciferi prænitidum jubar, licet Lunæ splendorem, licet Solis radiantissimam claritatem dicas; observa, ista sunt, si cum ejus fulgore comparentur, & nullius prorsus pretii, si horum similitudine gloriam illam velis exprimere; plusque à vera luce distant, si cum ea conferantur, quam distet profundum.

funda nox, & cæcæ noctis tenebræ à clarissima luce meridiana.

Psal. 34. R. Omnia ossa mea dicunt. * Domine quis similis tibi?

Job. 7. V. Suspendium elegit anima mea, & mortem ossa mea. Domine.

Lectio VIII.

TAntæ istius pulchritudinis dignitatem nemini licet corporis oculis contemplari? Siquidem animo tantum, & cogitatione utcumque apprehenditur. Ea si quando Sanctorum Virorum quempiam circumfulsit, intolerabilem illorum in animis defixum desiderii aculeum reliquit, quippe qui cum vehementer ad vitam hujus tæderet, in voces illas erumpere soliti essent. Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est. Et quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Et dissolvi, & esse cum Christo longè melius est. Et fitivit Anima mea ad Deum fortem vivum. Vehementè enim vitam hanc veluti tetrum quemdam Carcerem abhorrebant, usque adeo difficiles ad cohibendum animis erant ii, quorum mentes Dei amor perstrinxerat.

Ezech. 20. R. Non extinguetur flamma succensionis: * Ego Dominus succendi eam.

Jerem. 23. V. Numquid non verba mea sunt quasi ignis? Ego Dominus. Gloria Patri. Ego Dominus.

Lectio IX.

CUm enim inexplicabili intuituendæ Divinæ pulchritudinis cupiditate flagrarent, illud exoptabant, ut æquata infinito sempiternæ vitæ curriculo, sibi jucunditatis Domini contemplandæ facultas præberetur. Sic igitur, duce natura, sua sponte hominum animi ad rerum pulchrarum expeditionem excitantur. Illud autem propriè, verèque pulchrum est, atque expetendum, & amabile quidquid est bonum; at bonus est Deus, quod autem bonum est, id ab omnibus expetitur, ergo Deum expetunt omnia. Ex quo sanè colligitur, quicquid rectè facimus voluntate nostra; ejus faciendi vim, nos natura etiam in nobis insitam habere, eos modo, quorum rectam rationem non penitus vitiositas depravarit. Quamobrem necessarium à nobis veluti æs alienum charitas

ritas erga Deum requiritur, qua carere malum est, malorum omnium longe gravissimum.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Et per Horas Antiphona.

Cant. 5. Adjuro vos Filie Jerusalem, ut nuntietis Dilecto meo, quia amore langueo.

Psalms. Dominus regnavit. Cum reliquis de Laudibus.

Job. 30. Antiph. Pharetram suam aperuit, & efferbuerunt interiora mea.

Zach. 9. Ant. Extendit Arcum, & exivit ut fulgur jaculum ejus.

Pf. 103. Ant. Facis, Domine, Angelos tuos Spiritus, & Ministros tuos ignem urentem.

Psal. 72. Antiph. Inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt.

Capitulum, & Hymnus, sicut in Vesperis.

Psal. 37. V. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi.

R. Et confirmasti super me manum tuam.

Ad Benedictus. Antiphona.

Job. 16. Posuit me Dominus quasi in signum: circumdedit me lanceis suis, & effudit in terra viscera mea.

Oratio. Deus, qui illibata præcordia, ut supra.

AD TERTIAM.

Antiph. Pharetram suam.

Capitul. Fratres. Vivus est enim, ut supra.

R. Breve. Proba me Domine, & tenta me. Proba.

V. Ure renes meos. Et tenta me. Gloria Patri. Proba.

V. Concaluit Cor meum intra me.

R. Et in meditatione mea exardescet ignis.

AD SEXTAM.

Antiph. Extendit arcum.

Capitulum. Ad Heb. 4.

ET non est ulla creatura invisibilis in conspectu ejus: omnia autem nuda, & aperta sunt oculis ejus.

R. Breve. Concaluit Cor meum intra me. Concaluit.

V. Et in meditatione mea exardescit ignis. Intra me.

Gloria Patri. Concaluit.

V. Secundum multitudinem dolorum in Corde meo.

R. Consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

AD NONAM.

Antiph. Inflammatum est.

Capitulum. Threnor. 3.

ET extendit Arcum suum, & posuit me quasi signum.

ad

ad sagittam, misit in renibus
meis filias pharetræ suæ.

R. Breve. Secundum multi-
tudinem dolorum: * in corde
meo. Secundum.

Ps. Consolationes tuæ lætifi-
caverunt animam meam. In
corde meo. Gloria Patri. Se-
cundum.

Ps. Sagittæ tuæ infixæ sunt
mihi.

R. Et confirmasti super me
manum tuam.

Ad secundas Vesperas Anti-

phona Psal. Capit., & Hym-
nus, prout in Primis.

Psal. 37. Ps. Sagittæ tuæ in-
fixæ sunt mihi.

R. Et confirmasti super me
manum tuam.

Ad Magnificat, Antiphona.

Jerem. 20. Factus est in corde
meo quasi ignis exæstuans,
claususque in ossibus meis: &
defeci, ferre non sustinens.

Oratio. Deus, qui illibata
præcordia, ut supra.

ORDINIS CARMELITARUM EXCALCEAT.

Congregationum Hispaniæ, & Italiæ.

Ad humillimas preces PP. Procuratorum Generalium Or-
dinis Carmelitarum Excalceatorum Congregationum
Hispaniæ, & Italiæ Sanctissimo Domino Nostro **BENEDI-**
CTO XIII. porrectas, Sanctitas sua superscriptum Officium
proprium, & Missam cum Titulo Transverberationis Cordis
Sanctæ Theresiæ, prout jacent, approbavit, & pro die xxvii.
Augusti ab omnibus Religiosis Ordinis Carmelitarum Excal-
ceatorum utriusque sexus præfatarum Congregationum, qui
ad horas Canonicas tenentur sub ritu duplici secundæ Classis
in posterum recitari, ac respectivè celebrari posse benigne
concessit. Die 17. Martii 1728.

N. Cardinalis Coscia.

Loco & Sigilli.

N.M. Tedeschi Archiepiscopus Apamensis
Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

